

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 37, П'ЯТНИЦЯ, 15 ВЕРЕСНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 37, FRIDAY, SEPTEMBER 15, 2017 \$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Чого чекати в новому політичному сезоні?

Петро Часто

5 вересня запрацювала, після літніх вакацій, Верховна Рада України, почався новий політичний сезон. Що він з собою несе, покищо не знає ніхто, але одне можна сказати з певністю: країна ще на крок наблизилася до чергових президентських і парламентських виборів. Позачергових, швидше за все, вдасться уникнути, хоч до цього затято вели деякі політичні середовища. Зокрема й особливо – партія „Батьківщина“. Кілька опитувань упродовж літніх місяців вказували тривку тенденцію: якби найближчим часом відбулися парламентські вибори, „Батьківщина“ дістала б найбільшу підтримку – 14 відс. За нею йде „Опозиційний блок“ колишніх „регіоналів“ (10.4 відс.), і лише третім – Блок Петра Порошенка „Солідарність“.

Більше того – у випадку позачергових президентських виборів за Ю. Тимошенко віддали б свої голоси 15 відс. виборців, отож у другому колі виборів вона склала б сильну конкуренцію П. Порошенкові.

Дуже можливо, що провідниця „Батьківщини“ Юлія Тимошенко, використовуючи складну – щоб не сказати гірше – економічну ситуацію, спробує цієї осені підняти суспільство на нові масові протести. Передумови для них, як свідчить недавнє дослідження Соціологічної групи „Рейтинг“, вповні реальні: за останній рік погіршилося матеріальне становище в понад 60 відс. громадян, 65 відс. українців не мають змоги оплачувати житлово-комунальні послуги, 97 відс. відчують на собі підвищення цін на товари першої необхідності. На думку 68 відс. опитаних, головною причиною тяжкого соціально-економічного стану в країні є непрофесійність і корумпованість чинної влади, 54 відс. людей вважають першою причиною скрути війну на сході України, 31 відс. – нездатність Верховної Ради ухвалювати перспективні, потрібні для розвитку країни закони.

Найневигіднішими позачергові парламентські вибори були б, мабуть, для Президента П. Порошенка. Бо він не може не знати, що наступне скликання матиме якісно інший депутатський склад, котрим йому вже не вдасться покерувати в такій визначальній мірі, як тепер.

З початком цього політичного сезону президент їздить по країні, зустрічається з робітниками, фермерами, студентами, але оскільки протягом трьох попередніх років він цього не робив, то такі „незрозумілі“ контакти його опоненти трактують як початок президентської кампанії.

Наприклад, Михайло Добкін, один з чільних членів „Опозиційного блоку“, у програмі телеканалу „112.ua“ цими днями заявив, що по закінченні першої президентської „п'ятирічки“

(Закінчення на стор. 19)

Михайло Саакашвілі перейшов кордон

Михайло Саакашвілі у супроводі своїх прихильників перетинає кордон України. (Фото: УНІАН)

10 вересня провідник партії „Рух нових сил Михайла Саакашвілі“, колишній голова Одеської обласної адміністрації, колишній президент Грузії і колишній громадянин України Михайло Саакашвілі потрапив на територію України. М.

Саакашвілі позбавили українського громадянства указом Президента України Петра Порошенка. Українська влада раніше попереджа-

(Закінчення на стор. 15)

Відзначено треті роковини трагедії Іловайського котла

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 29 серпня відбулись поминальні заходи з нагоди третіх роковин Іловайської трагедії з участю родичів загиблих, ветеранів й учасників війни, медиків, капелянів, що прийшли вшанувати пам'ять загиблих героїв російсько-української війни, що й досі триває на сході України.

Заходи почалися на Михайлівській площі з виконання гімну України військовою оркестрою та Панахидою за загиблими біля „Стіни пам'яті“.

У серпні 2014 року українські військові, котрі визволяли Донбас, увійшли в Іловайськ і змогли взяти під свою контроль частину міста. Однак після вторгнення добре озброєних частин регулярної російської армії, вони опинилися в оточенні. На сте-

повій дорозі колону військових на марші розстріляли з добре облаштованих засідок з танків і гармат. Загинуло 459 бійців, ще 478 отримали

(Закінчення на стор. 14)

Біля „Стіни пам'яті“ до третіх роковин Іловайської трагедії. (Фото: hromadske.ua)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ МЗС України заявило протест

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ (МЗС) України 11 вересня висловило рішучий протест у зв'язку з незаконним засудженням російською окупаційною владою на території Автономної Республіки Крим громадянина України Ахтема Чийгоза до восьми років позбавлення волі. МЗС заявило, що розправа російських окупантів із заступником голови Меджлісу кримськотатарського народу А. Чийгозом за його підтримку територіальної цілісності України та боротьбу за права людини є черговим проявом репресивної політики Росії на Кримському півострові з метою придушення інакомислення та опозиції кремлівському режиму, дискримінації кримських татар. (МЗС України)

■ Україну нагородили на виставці

АСТАНА, Казахстан. – 11 вересня Україна отримала бронзову нагороду серед національних виставок на Міжнародній спеціалізованій виставці „ЕХРО 2017“ у номінації „Найкраще розкриття теми ЕХРО“. Нагородження відбулося за підсумками трьох місяців роботи виставки. Це результат спільних зусиль Уряду, Посольства України в Казахстані, Торгово-промислової палати України та всіх залучених до участі у виставці компаній. На виставці Україна представила близько 100 інвестиційних проєктів у сфері відновлюваної енергетики завдяки спеціально створеній інтерактивній інформаційно-пошуковій системі. („Укрінформ“)

■ Почалися навчання „Rapid Trident-2017“

СТАРИЧІ, Львівська область. – На базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки Національної академії сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного 11 вересня відбулась офіційна церемонія відкриття українсько-американського командно-штабного навчання із залученням військ „Rapid Trident-2017“. У військових маневрах беруть участь близько 2,500 військовослужбовців з 15 країн світу, крім України та США, з Канади, Болгарії, Грузії, Естонії, Італії, Латвії, Литви, Молдови, Норвегії, Польщі, Румунії, Туреччини та Великої Британії. Переважна більшість українських військовослужбовців має досвід участі у бойових діях на території Донецької та Луганської областей. Навчання триватимуть два тижні. („Укрінформ“)

■ Показали фільм про Сенцова

РИГА. – 11 вересня на фестивалі документального кіно „Артдокфест“ в столиці Латвії відбувся конкурсний показ фільму Аскольда Курова „Процес“ про незаконно засудженого в Росії українського кінорежисера Олега Сенцова. Про це повідомляє кореспондент Укрінформу. „Після Риги ми поїдемо з фільмом на фестиваль документального кіно в Харкові, потім – в Швейцарії, Португалії“, – сказав А. Куров. На показі виступили продюсер Макс Туула, тимчасовий повірений України в Латвії Аліса Подольак, українські кінорежисери Сергій Буківський, Аліса Коваленко. („Укрінформ“)

■ Відбулися Дні українського кіно

ТОРОНТО. – 11 вересня у Торонто завершився триденний фестиваль українських фільмів „Дні українського кіно“. До програми увійшли шість українських повнометражних стрічок виробництва 2016-2017 років – „Червоний“, „Школа ч. 3“, „Процес“, „Припутні“, „Dzidzio. Контрабас“ та „Гніздо горлиці“. Офіційний Київ під час кінопоказів представляла голова Державного агентства України з питань кіно Пилип Ілленко та радник-посланник Посольства України в Канаді Юрій Никитюк. („Укрінформ“)

■ Україна має 1.6 млн переселенців

КИЇВ. – В Україні зареєстровано 1,592,430 тимчасово переміщених осіб, повідомило 11 вересня Міністерство соціальної політики. Зокрема взято на облік 1,281,907 сімей з Донбасу і Криму. При цьому від початку року переселенці отримали бюджетну допомогу на майже 2 млрд. грн. (BBC)

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Плюралізм по-німецьки

Михайло Гончар

Ця стаття була підготовлена у вигляді відкритого листа провідникові німецьких вільних демократів як відповідь на його пропозицію „загерметизувати“ проблему Криму.

Але опублікувати його в німецькій пресі не вдалося. Під тим чи іншим приводом надходила відмова. Найвідоміша німецька веб-сторінка повідомила: їхня редакційна політика полягає в тому, що вони самі замовляють публікації і „не розміщують ініціативних матеріалів“. Інше видання відповіло, що публікація персональних звернень — не їхня редакційна політика.

Час минав, Крістіян Лінднер далі гнув свою лінію, тому шукати в Німеччині видання з іншою редакційною політикою сенсу не було. Відчув, що плюралізм по-німецьки — багато в чому явище віртуальне, приблизно таке ж, як і „вільні демократи“, котрі, залишаючись лібералами, грають з путінською диктатурою, що зневажає і свободу, і демократію.

Пропозиція К. Лінднера „загерметизувати проблему Криму на невизначений час“ практично тотожна офіційному баченню Кремля.

Проблему Криму не закрито, і загерметизувати її не вдасться, бо йдеться не тільки про порушення територіальної цілісності України й агресію однієї країни – члена ООН проти іншої країни — члена і засновника ООН. Йдеться про безпрецедентне нехтування міжнародного права і порушення міжнародних гарантій безпеки.

К. Лінднер не помічає багато чого з того, що робила й робить Росія. Він не пам'ятає, що 2008 року вона вторглась у Грузію, відділила Цхинвальський регіон і створила маріонеткову квазідержаву „Республіка Південна Осетія“, визнала створену нею ж у 1990-и роках сепаратистську псевдодержаву на території Грузії — Абхазію. Він не пам'ятає, що Росія не виконала рішення Стамбульського саміту Організації з безпеки і співробітництва в Європі 1999 року, який велів вивести російські війська з території придністровської частини Молдови, і відмовляється це робити й тепер. Звісно, це було давно, ще наприкінці 1990-их, але варварські бомбардування Алеппо російською авіацією були зовсім недавно, восени 2016 року. Під ударами заборонених касетних і фосфорних авіабомб гинули тисячі мирних жителів цього міста. А ті, хто ховався в підвалах (вважалося, що вони перебувають у безпечному сховищі), помирили від проникаючих глибоко під землю бетонобійних бункерних

бомб. Про це він теж не пам'ятає!

Навряд чи К. Лінднер читає щоденні повідомлення про загибель українців у Донбасі, де Росія чинить агресію проти України, прикриваючись так званими Мінськими домовленостями й „режимом припинення вогню“. Він не звертає уваги на те, як ешелони з танками й військовою технікою з початку серпня почали рухатися з глибини Росії до кордонів України та країн Балтії.

Не знаю, чи відомо керівникові вільних демократів, що на території Кримського півострова живе корінний народ — кримські татари, які становлять 14 відс. населення півострова. Крим — це їхня земля, іншої в них немає. Кримські татари пережили сталінську депортацію 1944 року, тепер вони знову бояться за свою долю, бо нинішній кремлівський режим прославляє Сталіна й сталінізм. Це рівносильне тому, якби в Німеччині почали прославляти Гітлера і нацизм.

Майже півсотні кримчан, громадян України, позбавлені свободи за грубо зфабрикованими справами за їхню громадянську позицію й незгоду з окупацією Криму. Володимир Балух, етнічний українець, кримський фермер, на даху свого будинку на знак протесту проти окупації підняв український прапор. Тричі його будинок незаконно обшукували, зриваючи прапор. Але так і не змогли примусити його зняти. Тоді йому підкинули патрони, що довели його адвокати, і засудили на три роки та сім місяців позбавлення волі. Відомого українського журналіста, кримчанина Миколу Семену окупанти переслідують за „сепаратизм“ — за те, що у своїх статтях він називав Крим українською територією. Двох членів редакційної колегії севастопольського журналу „Чорноморська безпека“, Дмитра Штиблікова і Олексія Бессарабова, Федеральна служба безпеки Росії заарештувала в листопаді 2016 року за фальсифікованим звинуваченням у підготованні диверсій – нібито за завданням української військової розвідки. Ще один „диверсант“, Олексій Стогній, власник невеликої крамниці канцтоварів і дитячих іграшок у Севастополі, отримав 3.5 року в'язниці за „незаконне зберігання зброї“, яку йому підкинули після затримання.

Багатьох українських політ'язнів у Криму жорстоко катували, щоб примусити їх піти на співпрацю з російськими спецслужбами. Режисер Олег Сенцов і український активіст Олек-

(Закінчення на стор. 13)

ТОЧКА ЗОРУ

Дипломатичні зударі Росії та США

Володимир Горбач

Сполучені Штати Америки вирішили закрити Генеральне консульство Російської Федерації у Сан-Франциско, а також два дипломатичні об'єкти у Нью-Йорку та Вашингтоні. І причиною того, що США вимагають від Росії обмежити її дипломатичну присутність в американських містах, лежить на поверхні: це — крок у відповідь на рішення Москви обмежити кількість працівників дипломатичних установ Сполучених Штатів у Росії до 455 осіб.

Тож у даному випадку американці здійснили дзеркальний крок. Мабуть, Сполучені Штати порахували не лише кількість дипломатичних працівників, а й кількість російських консульських установ на території США.

Сан-Франциско – місто, в якому американці „запропонували“ росіянам закрити своє консульство, є доволі специфічним. Воно розташоване на узбережжі Тихого океану, тобто досить далеко від столиці. А оскільки це консульство обслуговує російських громадян, то для них це створить певні проблеми. До того ж, можна сказати, що це — територія Силіконової долини, де працюють програмісти та діють різноманітні високотехнологічні фірми. Тому, ймовірно, Вашингтон вирішив обмежити дипломатичну присутність росіян саме там, в тому числі, виходячи з міркувань протидії технологічному шпигунстві та заради

ускладнення роботи російським спецслужбам.

В будь-якому разі закриття консульств — це неприємна річ. Це є свідченням того, що двосторонні взаємини між країнами справді погані, і вони деградуються дедалі більше. Але це ще не такий радикальний крок, як розрив дипломатичних взаємин чи оголошення війни. Це щось між вигнанням шпигунів і припиненням дипломатичних стосунків. Що далі? Чи буде „дипломатична війна“ між Росією і США загострюватися? Зараз сторони обмінювалися ударами. Звісно, на цьому можна було б зупинитися на якийсь час. Але якщо росіяни будуть далі загострювати ситуацію і дадуть свою чергову відповідь, то й американці будуть змушені реагувати.

Взагалі, тема російсько-американських стосунків і надалі лишатиметься конфліктною досить тривалий час. Принаймні поки не закінчаться розслідування в США щодо російсько-го втручання у американську виборчу кампанію тощо. Тобто доки існуюватиме той „Russiagate“, буде зберігатися і напруження у двосторонніх взаєминах Америки та Росії, яке, звісно, буде позначатися на дипломатичних зв'язках.

УНІАН

Володимир Горбач – політичний аналітик Інституту євроатлантичного співробітництва, Київ.

ПРОБЛЕМА ДОНБАСУ

Що задумала Росія?

Григорій Перепелиця

Лінія поведінки України відповідає курсові, прописаному в Стратегії національної безпеки 2012 року. І хоча в 2015 році була прийнята нова стратегія, ця лінія триває. Вона полягає в тому, що у випадку агресії основним засобом її відбиття є політико-дипломатичні методи і гарантії Будапештського меморандуму. Тобто Україна надає перевагу виключно мирним політико-дипломатичним засобам відбиття агресії, якої, до речі, юридично ми не визнаємо й досі.

Саме все це, встановлене в документах, ми й намагалися весь цей час реалізувати: відмова від пріоритету воєнної оборони країни у випадку агресії і вирішення проблеми конфлікту з Росією (який ми також не визнаємо офіційно війною) виключно мирними дипломатичними засобами.

Зараз Україна перейшла до пасивної оборони, намагаючись виконувати безпекову частину Мінських угод. В результаті ми встановили цей конфлікт як внутрішній. Відповідно – методи розв'язання адекватні внутрішньому конфлікту-

ві. Саме під таку модель побудований „мінський процес“, „нормандський формат“ тощо. Таким чином, ми вважаємо, що у нас – перемир'я, лінії фронту немає – є лінія розмежування. І логічно, що ми звертаємося до міжнародної спільноти, аби та ввела миротворців, тому що, як ми думаємо, є всі умови для миротворчої операції: війни немає, бойових дій немає, склався „гібридний мир“, є лінія розмежування, є зона безпеки, важке озброєння відведено.

Так само і до міжнародних організацій ми звертаємося з позиції того, що в Україні – внутрішній конфлікт, а не війна з Росією. Тому логічним виглядає ідея щодо введення миротворчої місії. Такі наші пляни, і Президент Петро Порошенко про це говорив не один раз. Проте раніше він закликав ввести озброєну місію Організації з безпеки і співробітництва в Європі (хоча в ОБСЕ немає відповідних уповноважень, аби озброювати своїх спостерігачів, і відповідного мандату у неї немає, бо мандат дає тільки ООН). За ниніш-

(Закінчення на стор. 14)

БЕЗ ІЛЮЗІЙ

Скільки коштуватиме Україні повернення Донбасу

Кирило Сазонов

Президент Петро Порошенко каже, що Україна наполегливо бореться за повернення Донецька, та висловлює переконання в тому, що український гімн знову буде звучати на звільненій від окупантів території.

Звичайно, це дуже красива і оптимістична заява, цілком доречна в святковий день. Навіть на тлі заяви Курта Волкера, який після переговорів з Владиславом Сурковом в інтерв'ю для Радіо „Свобода“ заявив, що Росія може змиритися з втратами від санкцій і піти на замороження конфлікту на Донбасі. Гучні, красиві слова швидко знаходять шлях до сердець слухачів, часто не зачіпаючи мозок. Але реалісти мають вміння не лише говорити, а й рахувати.

Уявіть собі ситуацію: Росія завтра йде з Донбасу, і українські війська беруть кордон під контроль. Український прапор – над Донецьком, сепаратисти плачуть-ридають, російське телебачення переконує свого глядача, що Володимир Путін знову всіх переграє і все так було задумано з самого початку. Росія йде зовсім і без всяких умов – ніякого особливого статусу, ніякої амнесії бойовикам, ніякого внесення змін до Конституції України. Просто гіпотетично давайте уявимо такий найоптимістичніший сценарій.

А тепер починаймо рахувати й оцінювати, що робити з несподіваним щастям.

Почнемо з нікчемного металу. Скільки грошей потрібно Україні, щоб відновити інфраструктуру, яку бойовики і „туристи з Росії“ знищували довго і методично. Розгромлені дороги, підірвані мости, розірвані комунікації, всі об'єкти, необхідні для нормальної життєдіяльності регіону.

У червні минулого року Віце-прем'єр-міністр – міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Геннадій Зубко офіційно заявив, що для відновлення інфраструктури Донбасу, який постраждав від бойових дій, необхідно приблизно 15 млрд. дол. П'ятнадцять! Мільярдів! Долярів!

Можете перевести цю цифру в гривні, можете порахувати – скільки це кредитів Міжнародного валютного фонду. При тому, що остаточну цифру до припинення бойових дій назвати неможливо. До речі, перед заявою Г. Зубка відомий економіст Андерс Ослунд підрахував, що на відновлення Донбасу після військових дій потрібно ще більше – 20 млрд. дол.

Ці заяви першої половини минулого року, а за минулий час картина стала тільки гіршою. Бойовики далі руйнували, а не відновлювали.

Та інфраструктура – не єдина проблема після повернення Донбасу в український економічний простір. Не секрет, що всі цінні підприємства

з окупованих територій давно демонтовані і вивезені в Росію. Менш цінні банально розпиляні на метал і теж вивезені.

В регіоні з 3 млн. людей роботи фактично не буде. Зброї повно, а мирної роботи немає.

Сказати, що черга інвесторів вже вишикувалася і згорає від нетерпіння відкривати фабрики і заводи в Донбасі, буде деяким перебільшенням. Виходить, що цей головний біль теж дістанеться Україні? Тоді давайте рахувати далі. Скільки коштує створення одного робочого місця? Цифри називають в дуже широкому діапазоні. Хтось каже про 50 тис. дол., але є приклади набагато дорожчі.

Будівництво, починаючи з нуля, Віктором Пінчуком сталеливарного заводу в 2012 році затребувало 700 млн. дол. Робочих місць в ньому 500 плюс 200 у суміжників. Разом вартість одного робочого місця склала 1 млн. дол. Є приклади оптимістичніші. Німецька компанія LEONI будувала в Івано-Франківській області підприємство. Вкладення – 17 млн. дол., робочих місць – 800. Вартість робочого місця – 21.2 тис. дол. Нехай навіть створення одного робочого місця в промисловості буде коштувати від 20 тис. до 50 тис. дол. Нехай навіть торгівля і сфера обслуговування підтягнуться за рахунок приватних інвесторів, якщо в регіоні буде достатньо працюючих потенційних клієнтів. Як не крути, але мова знову йде про десятки мільярдів доларів. Це плюс до інфраструктурних вкладень.

Отже, що буде, якщо Росія завтра безкоштовно і без умов поверне нам окуповані території Донбасу? Нам на його відновлення і створення робочих місць буде потрібно мінімум 50 млрд. дол. І це я не пишу про затоплені шахти, що вб'є екологію регіону і спричинить нові техногенні проблеми – просідання будинків, розриви комунікацій і технічні землетруси після заповнення водою пустот в земній корі.

У нас є 50 млрд.? Ні. І в доступній для огляду перспективі не буде. Хтось з наших партнерів готовий дати Україні 50 млрд. на вирішення цієї проблеми? Ні. Максимум зберуть мільярд (і то не факт), а решту дадуть у вигляді „глибокого занепокоєння“. Кішка покинула кошенят, нехай граються, як хочуть – саме так буде виглядати ситуація. Контрибуцію з Росії в такій кількості ми не отримаємо. І це дуже важлива проблема, думати про яку потрібно вже сьогодні. Про прапор над Донецьком з трибуни говоримо, а в голові тримаємо 50 млрд. І обговорювати це питання з партнерами потрібно вже сьогодні.

Еспресо ТВ

Кирило Сазонов – український журналіст, політичний експерт, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ У паспортних Польщі не буде кладовища

КИЇВ. – У нових паспортах Польщі не буде зображення з Личаківського кладовища у Львові. Про це повідомив 11 вересня Міністер внутрішніх справ Польщі Маріюш Блашак. У 2018 році до 100-річчя незалежності у Польщі випустять паспорт у новому оформленні, на сторінках якого, серед інших зображень, мав бути „Меморіал орлят“ у Львові. Україна 7 серпня заявила протест через цей намір, оскільки Київ розглядає такі наміри як недружній крок, що негативно впливає на розвиток стратегічного українсько-польського партнерства. Тепер у паспорті буде представлена постать Антося Петрикевича, який став наймолодшим кавалером ордену „Virtuti Militari“, коли у віці 13 років боровся за незалежність Польщі і похований на Цвинтарі орлят. (Радіо Свобода, „Українська правда“)

■ Прибув турецький корабель

ОДЕСА. – До порту 10 вересня з дружньою візитом прибув великий десантний корабель „Bayraktar“ з курсантами Академії Військово-морських сил Туреччини. Відбулися екскурсії містом та інші заходи. Корабель перебував в Одесі до 12 вересня. Курсанти отримали практичні навички та знання з навігації, тактичного маневрування, боротьби з пожежею. („Укрінформ“)

■ Українцям не радять їздити до Росії

КИЇВ. – Уповноважена Верховної Ради з прав людини Валерія Лутковська заявила 9 вересня, що громадяни України, які плянують їхати на роботу до Росії, мають розуміти ризики такого рішення. До неї звернулися близько 100 осіб, які поїхали на роботу до Росії, а потім опинилися за ґратами. У листопаді 2016 року Міністерство закордонних справ України інформувало, що майже 2,000 українців за два роки засуджені в Росії за звинуваченнями у збуті наркотиків. (Радіо Свобода)

■ Підірвано автомобіль учасника війни

КИЇВ. – У центрі столиці, на вулиці Павла Скоропадського, 8 вересня вибухнув автомобіль „Тойота“: громадянин Грузії Тімур Махаурі, який перебував за кермом, загинув, жінка та дитина у лікарні. Вибухова хвиля пошкодила також автомобіль, який стояв поруч. Жінка перебуває в операційній кімнаті, їй, можливо, доведеться ампутувати ногу через поранення. Пошкоджені обличчя, очі, кінцівки, внутрішні органи. Життю дитини нічого не загрожує. Т. Махаурі воював на сході України у складі добровольчого батальйону ім. Джохара Дудаєва і був „особистим ворогом“ Рамзана Кадірова. (BBC)

■ Пропонують відзначити фільм про Донбас

КИЇВ. – 10 вересня Оскарівський комітет Литви висунув на конкурс стрічку про нинішні події на українському сході – драму режисера Шарунаса Бартаса „Іній“. Фільм зняли спільно кіномистці Литви, України, Франції та Польщі. Стрічка розповідає історію литовця, який доправляє на Донбас гуманітарну допомогу для українських військових. Там чоловік упритул бачить війну і намагається її осмислити. Раніше стрічку було відібрано для участі у програмі секції „Двотижневик режисерів“ на 70-му Каннському міжнародному кінофестивалі. (BBC)

■ Україна-Японія: співробітництво

КИЇВ. – 2 серпня в столиці відбулася зустріч заступника Міністра оборони України Івана Руснака з заступником Міністра оборони Японії Ро Манабе. Вони домовились про дальшу співпрацю обох держав в оборонній галузі. „Сторони обмінялися думками щодо питань оборонної політики, військово-політичної ситуації в регіоні та інших питань, пов'язаних з обороною“, – йдеться у повідомленні прес-служби Міністерства оборони України. Японська делегація також відвідала підприємства оборонно-промислового комплексу України. (УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Вшанували трагедію 11 вересня

ВАШІНГТОН. – У різних місцевостях США вшановано пам'ять жертв в 16-ту річницю терористичних атак, від яких загинуло майже 3,000 осіб. В Нью-Йорку тисячі осіб взяло участь у відчитанні імен загиблих. У Пентагоні Президент Дональд Трамп заявив, що „Америка не буде залякана“. У Шенксвілі, Пенсильванія, Віце-президент Майк Пенс згадав тих пасажирів, які повстали проти терористів, котрі плянували увігнати літак в Капітолій. Цей літак розбився в полі коло Шенксвілу. В той час М. Пенс був членом Конгресу. („Associated Press“)

■ Новий сенатор народилася в Україні

НОБЕЛСВІЛ, Індіяна. – Вікторія Спарц перемогла шістьох інших кандидатів на пост стейтового сенатора на місце республіканця Луки Кенлі, котрий відходить на пенсію 30 вересня після 25 років перебування на цій посаді. Виступаючи 6 вересня після своєї перемоги перед членами республіканського комітету виборчої округи району Гамільтон, вона сказала, що народилася в Україні. Вона запевнила, що стейтова влада дозволить нижчі податки та розвиток вільного ринку. Серед кандидатів, котрих вона перемогла, були Дан Шмідт, котрий працював для колишнього губернатора Майка Пенса, і президент міської ради Мейген Вайлс, котру підтримував Л. Кенлі. В минулому В. Спарц займала провідні фінансові посади в кількох великих компаніях, а останньо була головним фінансистом стейтового бюро Головного прокурора. Вона представлятиме свою стейтову округу до 2020 року. Новий сенатор подякувала американцям за те, що дали їй нагоду служити. „Сильні й мудрі американці зробили мене сильною американською жінкою, – вона сказала. – Настав наш час взяти свободу і передати її другим поколінням“. („www.thestatehousefile.com“)

■ Туреччина не має майбутнього в ЕС

БЕРЛІН. – „Ясним є факт, що Туреччина не повинна стати членом Європейського Союзу“, – заявила Канцлер Німеччини Ангела Меркель під час телевізійних дебат 3 вересня з її опонентом Мартином Шульцом. ЕС офіційно визнав кандидатуру Туреччини на членство ще 2004 року. Але невдалий переворот літом 2016 року привів до звороту країни в сторону диктатури. Впродовж кількох тижнів Президент Туреччини Реджеп Таїп Ердоган звільнив понад 20 тис. вчителів приватних шкіл і майже 10 тис. поліцаїв. Він тимчасово відсторонив майже 3,000 суддів і заарештував понад 10 тис. вояків. Десятки тисяч урядовців звільнено з Міністерства освіти, а також звільнено 1,500 деканів університетів. Закрито понад 100 засобів масової інформації і тимчасово відсторонено понад 1,000 урядовців Міністерства фінансів. А в квітні цього року проголосовано замінити парламентарну систему правління, надаючи майже диктаторські права президентові. („World Affairs Journal“)

■ Вимагають дослідження трагедії

РІНО, Невада. – Американський Легіон є найбільшою організацією американських ветеранів, яка об'єднує 2 млн. членів. На своїй національній конвенції в Ріно організація прийняла резолюцію 24 серпня, закликаючи уряд США провести повне дослідження афери з американським військовим кораблем „Ліберті“, який був затоплений Ізраїлем 50 років тому. Ця резолюція є подібною до тієї, яку прийняла організація Ветерани Чужоземних Війн на своїй національній конвенції в 2013 році. „Ліберті“ був кораблем Військово-Морських Сил США, обладнаним електронною технологією, який був затоплений 8 червня 1967 року на міжнародних водах в східній частині Середземного моря. Загибло 34 моряків, а 174 було поранено. Корабель збирав комунікаційні повідомлення в регіоні для Національної Агенції Безпеки (NSA). Серед військових і ветеранських кіл, як також серед учілілих членів залоги, переважає думка, що це була навмисна атака. Уряди США та Ізраїля твердять, що це була помилкова атака, бо Ізраїль думав, що це був єгипетський шпигунський корабель в розпалі Шестиденної війни. („Seattle Weekly“)

ТОЧКА ЗОРУ

Миротворці Путіна – це небезпека

Богдан Яременко

Чому Україну не можуть задоволити пропозиції Володимира Путіна про миротворчу місію? Основна проблема в тому, що Росія не визнає себе стороною конфлікту. Таким чином домовленості про припинення вогню і подальші кроки мають узгоджуватися між Україною та з іншого боку – Луганською і Донецькою „народними республіками“.

Окрім того, що цей політично хибний хід, в разі його зреалізування, матиме негативні наслідки:

- Буде прискорення визнання тих „народних республік“ якщо не суб'єктами міжнародного права, то рівноправними учасниками конфлікту.
- Українсько-російський кордон в межах окупованих територій, а також усі тимчасово окуповані території залишатимуться повністю контрольованими Росією.
- Припинення вогню з продовженням контролю Росією над тимчасово окупованими територіями Донбасу означатиме замороження конфлікту при збереженні зобов'язань України реалізовувати політичну частину Мінських домовленостей.
- Продовження санкцій країнами Європейського Союзу проти Росії стане проблематичним (виникне бажання піти на поступки Росії на знак вдячності за „конструктивну позицію“ Росії щодо миротворців). Тема окупації Криму втратить перспективи стати актуальною для міжнародних переговорів.
- Якщо після введення миротворців та припинення вогню в Україні не вистачатиме політич-

ної волі реалізувати політичну частину Мінських домовленостей, міжнародне становище і рівень підтримки України серйозно погіршиться, оскільки Україна постане в образі держави, що не виконує свої міжнародні зобов'язання та ігнорує зусилля міжнародних партнерів для розв'язання конфлікту на своїй території.

Якщо ж після введення миротворців та припинення вогню в Україні президент знайде політичну волю та підтримку парламенту для реалізації політичної частини Мінських домовленостей, суттєво загостриться політична криза, суспільні дискусії вірогідно вийдуть за рамки закону. Також буде створено небезпечний прецедент надання окремим регіонам більших повноважень в результаті відкритої збройної конфронтації з законною владою. Він може мати далекосяжні негативні наслідки не лише для України, але і в міжнародному масштабі.

Отже, максимально можлива вигода для України при реалізації путінського сценарію введення миротворців вздовж лінії розмежування – припинення вогню вздовж цієї лінії розмежування за рахунок зменшення вірогідності повернення окупованих територій Донбасу та Криму, а також погіршення внутрішньо- та зовнішньополітичної ситуації для України.

Якщо коротко – це сценарій замороження конфлікту за рахунок інтересів України та розширення можливостей Росії.

„Газета по-українськи“

Богдан Яременко – український дипломат, громадський діяч, Київ.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Як багато важить слово Святослава Вакарчука?

Степан Курпіль

Після тріумфального концерту у Харкові на День Незалежності Святослав Вакарчук дав прес-конференцію, яку в українській пресі майже не помітили. Журналісти в основному звернули увагу на те, що знаменитий вокальний гурт „Океан Ельзи“ бере річну творчу відпустку. Але на цій прес-конференції прозвучали інші цікаві тези, на які можна було б не звернути увагу, — якби їх не виголосила популярна творча особистість.

С. Вакарчука люблять мільйони людей в Україні та за її межами не лише за особливий талант, чарівні пісні, надзвичайну працелюбність, але й за чесну громадянську позицію, вболівання за долю України. Святослав, як і його батько Іван Олександрович, належить до невеликої когорти знакових людей, яких називають моральними авторитетами, совістю нації. Тому їх слово, як відзначав Іван Франко, „много важить“.

А ще С. Вакарчука віднедавна називають ймовірним кандидатом на пост президента України. Я не згідний з тими політиками, які вважають, нібито ця ідея народилася у кабінетах на Банковій, тобто в Президентській адміністрації. Якщо і виникла в якихось кабінетах, то не на Печерських пагорбах. Просто народ втопився від професійних політиків, які десятиліттями професійно брешуть. Українці хочуть когось чесного, незап'ятого, не пов'язаного корупційними зв'язками, не обтяженого власними бізнесовими інтересами чи захцянками „любих друзів“. Українці зачекали свого Вашингтона „з новим і праведним законом“. Не можу також погодитись з думкою, що з артиста не вийде доброго керівника держави. Приклади Рональда Рейгана чи Вацлава Гавела це спростовують.

Словом, є суспільний запит на таку особистість, як С. Вакарчук. Інша річ, що сам Святослав хотів би радше тримати в руках мікрофон, ніж булаву президента. Але не все залежить від бажань, іноді обставини сильніші.

Тому хочу повернутися до прес-конференції. Цитата: „Я неодноразово це говорив: я гордий, що незважаючи на сотні років утискань і дуже несприятливу історію, наша нація зберегла свою самобутність, в тому числі культуру, мову і традиції. Якщо б не вони, нам було б дуже тяжко“.

Ні, Святославе, нам було б дуже легко. Бо нас уже не було б. Без культури, мови і традицій не було б уже нації. Ні України, ні „Океану Ельзи“. Була б якась Малоросія, Новоросія чи інша недоросія. Щоб цього не сталося, пролилося багато крові, і ще й нині вона летить.

А далі С. Вакарчук сказав слова, гідні президента: „Але сьогодні, у ХХІ ст., маємо зфокусуватися на будівництві держави, на так званому конституційному патріотизмі. Щоб люди, незалежно від походження, незалежно від того, яка їх материнська мова, незалежно від того, які історичні обставини привели їх в ситуацію, коли вони самі хочуть називати себе українцями, — вони мали б будувати такий спосіб життя, яким будуть гордитися самі і боятимуться втратити, яким будуть пишатися їхні діти“.

Гарні слова, сучасні. От тільки не зовсім зрозуміло, що означає „конституційний патріотизм“ в Україні. Може, саме тому С. Вакарчук і говорить про нього – „так званий“. Є багато визначень кровного, національного, державного і навіть містечкового патріотизму, але про конституційний я не знайшов нічого. Що ж, можливо, з часом, коли у нас конституція буде не декларацією, а живим Основним Законом прямої дії, то з'явиться і конституційний патріотизм.

А ось з тезою, що треба припинити дискусію на тему мови, погодитись не можу. Цитую: „...Всім нам, і україно-, і російськомовним, замість того, щоб витрачати час на такі питання, просто треба засукати рукави і будувати країну“.

А ми її не збудуємо, Святославе, якщо не

(Закінчення на стор. 13)

Бойки провели Всесвітні фестини

Олександр Костирко

ТУРКА, Львівська область. – 2-6 серпня містечко Турка стало місцем зустрічі бойків з усього світу на Шостих Всесвітніх бойківських фестинах. Приїхали гості з Львівської, Донецької, Одеської та інших областей України та з Сербії, США, Польщі, Чехії, Франції, Англії, Німеччини та багатьох інших країн.

Міжнародний фестиваль бойків відбувається один раз на п'ять років. Ініціатором проведення Всесвітніх бойківських фестин був у 1992 році голова Всеукраїнського громадського товариства „Бойківщина XXI століття“ Петро Косачевич.

Так склалося, що бойків розкидало по цілому світі. Сьогодні важко знайти країну, де б вони не проживали. Однак, туга за рідною землею та бажання відвідати чарівні Карпати вилилися у створення прекрасного дійства під назвою „Бойківські фестини“.

Цього року фестиваль мав статус міжнародного. Підготовка тривала з кінця 2012 року.

Про початок фестин сповістили звуки трембіт. На найвищих вершинах гір Львівщини Пікуй, Магура, Маківка, в фортеці „Собінь“ запалали сигнальні вогні „Фестинної ватри“.

Зустрічі вирішили проводити у різних населених пунктах. Основною точкою було село Явора, але до свята було залучено ще понад 10 сіл. Програма передбачала 85 заходів і почалася з запалення смолоскипу на найвищій горі Львівщини Пікуй.

На початку відбулась урочиста хода учасників фестин від приміщення Координаційного центру фестин до скульптури Божої Матері та покладання квітів до пам'ятників Тарасові Шевченкові і Степанові Бандері, до художньої таблиці Івана Франка, до меморіальних таблиць героям „Небесної сотні“ та захисникам Батьківщини, які загинули в зоні бойових дій на сході України.

Першого дня свята урочисто погашено поштову марку, випущену „Укрпоштою“ спеціально до бойківських фестин. У концерті взяли участь народна хорова капеля „Карпати“, народний фолкльорний гурт дримбарів „Бойківські коломийки“ із села Бітля, які виконали унікальний бойківський танець „На бочці“. На Співочому полі виступали найкращі ансамблі, троїсті музики та танцювальні колективи з різних куточків Львівщини, Івано-Франківщини та інших областей.

Гостей частували бойківськими стравами. Директор Старосамбірської центральної бібліотечної мережі Віра Сольчаник представила бойківську кухню, зокрема боляники, які готують з дріжджового тіста з сирною начинкою, пироги з картоплею та сиром. Майстрині ділилися рецептами, якими користувалися бабусі і прабабусі.

Серед гостей був Василь Вірасюк – найсильніша людина планети. Він проводив тоді конкурс-змагання силачів „Найсильніший бойко“ з перенесення колод, завантаження каміння на пенюк-ковбицю, піднесення ковбиці. Переможцем став Тарас Фемяк з Старого Самбора.

Було проведено символічну акцію-зустріч громад українського села Лопушанки та польського Міхнівця. Для цього уперше спеціально на один день було відкрито українсько-польський кордон.

На фестинах бойки представляли свої вишиванки, вироби з дерева, варили куліш або грач. З села Гусне привезли сир, який виготовляли всі його жителі. За словами представника сироварні „Газда“ Омеляна Ільницького їх фірмовий сир „Гуснянський“ не гірший за італійську моцарелю.

Через три роки було вирішено зібратись на цій чудовій турківській землі на Четвертий світовий конгрес бойків, а ще через п'ять років провести вже Сьомі бойківські фестини.

Голова міжнародної громадської організації „Світовий конгрес бойків“ та організатор фестин П. Косачевич розповів: „Намагаємось відродити звичаї та обряди бойків, у кожному селі створюємо ансамблі, збираємо давні речі, облаштовуємо музейні кімнати для збереження нашого минулого. Візьмімо для прикладу трембіти. Старі майстри уже вмирають, і треба передавати це мистецтво молодим“.

У плянах бойків – влаштувати на Співочому полі Музей архітектури і побуту. П. Косачевич ділиться плянами: „Ми сюди завезли 6 бойківських дворів, автентичні будівлі, які уже руйнуються під впливом часу, і зробили б тут осередок етнографії. У час війни треба все робити, щоб ворог бачив, що ми не падаємо духом, що ми сильні та відповідальні і маємо змогу постояти за себе і свою землю“.

АМЕРИКА І СВІТ

В ООН одноголосно схвалили санкції

НЮ-ЙОРК. – Рада Безпеки ООН одноголосно проголосувала 11 вересня за нові санкції проти Північної Кореї, щоб покарати Пхеньян за вже шосте (і найбільше) випробування ядерної зброї, яке відбулося 3 вересня. Нові санкції забороняють експорт текстилю та обмежують нафтові продукти. Китай і Росія підтримали резолюцію, яку запропонували США. Резолюція також забороняє країнам видавати нові робочі візи північнокорейським робітникам, котрих уряд висилає за кордон. Приблизно 93 тис. північнокорейців працюють за кордоном, надаючи режимові джерело приходів для розвитку ракетної і ядерної програм. Це вже восьмі санкції, накладені на Північну Корею відколи вона вперше випробувала ядерну зброю в 2006 році. („AFP“)

Посадник Сіетлу зретигнував

СІЕТЛ, Вашингтон. – Посадник міста Сіетлу Ед Мирей зретигнував 13 вересня. Від квітня його переслідували закиди про сексуальне зловживання дітей, хоч він заперечував їх. Він оголосив своє рішення після того, як газета „Сіетл Таймс“ опублікувала 12 вересня ще один закид сексуального напастування дітей. Це є кінець довголітньої політичної кар'єри Е. Мирей, першого посаdnика Сіетлу, котрий відкрито признавався, що він гомосексуаліст. Перед тим він був стейтовим сенатором, де підтримував закон про одностатеві шлюби. Під проводом Е. Мирей місто подало позов у суді проти Президента Дональда Трампа через його наказ фінансово покарати ті міста, які відмовилися співпрацювати з федеральним урядом в справах нелегальних емігрантів. Новим посадником міста став Брюс Герел, голова міської ради. („Reuters“)

Кенія заборонила плястикові торби

НАЙРОБІ, Кенія. – Мешканцям Кенії загрожує кара до чотирьох років ув'язнення або 40 тис. дол. за виробництво, продаж чи навіть використання плястикових торб. Новий закон увійшов в дію 28 серпня. Ця східноафриканська країна долучилася до понад 40 інших країн, які заборонили цілком чи частково, або накладають податки за вживання плястикових торбин. Причиною заборони є шкідливі наслідки плястикових торбин на довкілля. В Кенії забрало 10 років, щоб ухвалити цей закон. Але критики кажуть, що внаслідок цього закону 60 тис. людей втраять працю, а 176 підприємств будуть змушені закритися. Кенія є головним експортером плястикових торбів у регіоні. Деякі харчові крамниці почали давати своїм покупцям полотняні торби взамін плястикових. („Reuters“)

Німеччина відкрила меморіал

БЕРЛІН. – Президенти Німеччини та Ізраїля відкрили пам'ятник 11-ом ізраїльським атлетам і тренерам та західнонімецькому поліцаєві, котрі були вбиті 45 років тому палестинськими терористами на Олімпійських Іграх в Мюнхені. Президенти Франк-Вальтер Штайнмаєр і Ройвен Рівлін взяли участь разом з родинами жертв в церемонії 6 вересня в берлінському Олімпійському Парку. Також був присутній президент Міжнародного Олімпійського Комітету Томас Бах, котрий під час Олімпійських Ігор 2016 року в Ріо-де-Жанейро провів пропам'ятну церемонію та хвилину мовчанки за тих, котрі загинули на Олімпіаді в 1972 році. („ABC News“)

Тілерсон „попав в погане товариство“

ВЛАДИВОСТОК. – Державний секретар США Рекс Тілерсон „попав в погане товариство“, сказав Президент Росії Володимир Путін, коментуючи політику США відносно його країни. Виступаючи на бізнесовому форумі у Владивостоку 7 вересня В. Путін висловив надію, що „вітри співпраці й дружби навіють його в кінці на правильний шлях“. Р. Тілерсон вперше зустрів тодішнього прем'єра В. Путіна 1999 року. Як голова компанії „Ексон“, майбутній державний секретар підписав угоду його компанії з російською компанією „Роснефть“ в 2011 році. Два роки пізніше В. Путін нагородив його Орденом Дружби. („Bloomberg News“)

На Співочому полі під час проведення Всесвітніх фестин бойків. (Фото: Олександр Костирко)

Особливе значення науки

Кожен з нас багато разів читав чи чув цей звичний для наших часів вислів: „втеча мізків“. Йдеться про процес перетікання наукових сил з відсталих, слабких країн до тих держав, де наука і, отже, сама вчена людина, високо цінується і дістає всі можливості для продуктивної наукової праці.

Є багато критеріїв, за якими соціологи визначають реальний стан і тенденції розвитку науки в кожній країні. Один з них, найпростіший і водночас дуже суттєвий, – кількість публікацій у солідних наукових журналах. Що цей критерій говорить про Україну?

На самому початку відновленої державної незалежності, в 1992 році, українські вчені оприлюднили 5,105 наукових праць. Далі, самозрозуміло, повинно була мати місце логічне збільшення наукових публікацій, бо ж українська держава дістала реальну змогу більше дбати про українську науку, ніж це робила антиукраїнська советська імперія.

Однак, темпи збільшення кількості друкованих наукових праць виявилися значно нижчими, ніж очікувалося. Скажімо, в 2012 році науковці України опублікували 6,317 наукових праць, тобто лише на 20 відс. більше, ніж у 1992 році. Це в п'ять разів менше, ніж продукують наукових досліджень Туреччина, Іран, Румунія, вже не кажучи про Південну Корею, яка сьогодні є одним зі світових наукових провідників, оприлюднюючи щороку майже 70 тис. наукових праць.

В чому ж тут річ? Адже ще в 1992 році Верховна Рада ухвалила Закон про наукову і науково-технічну діяльність, відтак кожного року цей закон нібито поглиблюється і вдосконалюється, стверджуючи, що рівень розвитку науки і техніки є головним чинником прогресу суспільства, підвищення добробуту громадян, їхнього інтелектуального і духовного росту.

Головна причина відставання науки в Україні – у відсутності державної стратегії і належного фінансування. Для порівняння: США, економічний провідник світу, щороку витрачають на науку 405 млрд. дол., Китай – 338 млрд. дол., Японія – 160 млрд. дол., Німеччина – 70 млрд. дол., Південна Корея – 65 млрд. дол., Росія – 33 млрд. дол., Швеція – 12 млрд. дол., Фінляндія – 6 млрд. дол. Тим часом бюджет Міністерства освіти і науки України на 2017 рік становить 22 млрд. грн. На світовому тлі ця сума – те саме, що нуль.

За даними Національної Академії Наук України, нерозумна фінансова політика держави за роки незалежності привела до зменшення майже у чотири рази кількості працівників в інноваційній сфері. У США і Європейському Союзі цей же показник виріс у два рази, в Південно-Східній Азії – в чотири рази. Зокрема втричі зменшилася в Україні кількість дослідників в галузі технічних наук, в 14 разів зменшилося освоєння нових видів техніки, у п'ять разів впала частка інноваційно-активних промислових підприємств.

Натомість в Україні майже у шість разів зросла чисельність фахівців у політичних і юридичних науках.

Наука – основа економіки усіх успішних країн. Де нема належних умов для праці дослідників, нема творчої атмосфери у середовищах, котрі продукують нові знання, там настає стагнація, а її неминучий результат – „втеча мізків“ з країни. Лише за останні два роки Україна втратила понад 20 тис. молодих вчених.

Коли ж українська держава обернеться обличчям до науки і її виняткового значення?

ІСТОРІЯ

Загадка київської церкви

Дзвіниця церкви Миколи Доброго.

Олександр Толпигін

40 років тому київський студент стояв біля старовинного будинку на вулиці Руській, 2, і вдивлявся в архітектурні деталі, відкриті для огляду львівськими реставраторами. Будинок цей був дуже старий і поважний – він зберігав ще залишки мурувань допожежного готичного Львова. Хоч вулиця Руська й невеличка, але вона бачила багато історичних подій. На ній знаходився й ансамбль Успенської православної церкви. Повернувшись до Києва, я натрапив на цікаву книжечку Григорія Островського „Львов“, яка побачила світ у видавництві „Іскусство“ в Ленінграді у 1982 році. У ній знайшов історію спорудження храмів Успіння Богородиці, які змінювали один одного протягом майже трьох століть, доки в 1571 році церква і вся вулиця Руська не згоріли і постало питання про будівництво вже четвертої за рахунком церкви. Воно було почате 1591 року і закінчене тільки в 1629 році. Ця церква стоїть і сьогодні.

Зазирнімо у Київ кінця 1970-их років. Це період підготування Олімпіади в Москві. Змагання відбувались й у Києві. Влада розуміла, що сотні старих будиночків, наполовину дерев'яних, стануть об'єктами пильної уваги чужоземців. Усе пішло під бульдозер. У ті роки я зі своїм скромним фотоапаратом багато блукав по Подолу, бо саме тут зосереджувалося найбільше отих напівдерев'яних будиночків. Окрім дерев'яних мережив, мене цікавила і культова архітектура. Щоправда, влада „подбала“ про неї ще у 1930-их роках, але щось і залишилось.

Однією з найулюблених вуличок Старого Подолу була для мене вулиця Зелінського – так вона називалася за радянської доби. Тепер це Покровська, хоча в середньовіччі вона мала ще дві назви – Гнила і Чорна Грязь. Ця вуличка невеличка, але на ній зберіглося багато пам'яток XVIII-XIX ст.

Зокрема мене дуже зацікавила дзвіниця, що стояла, немов сирі-

та, поруч зі школою на колишній Покровській вулиці. Це дзвіниця церкви Миколи Доброго, збудована 1716 року. Довідники писали, що в 1781 році дзвіницю перебудував архітектор Іван Барський. Пожежа 1811 року завдала значної шкоди пам'ятці. Ремонтні роботи були завершені 1822 року.

Прочитавши усе це, я зацікавився – а як же виглядала ця церква Миколи Доброго? На мою думку, датування побудови дзвіниці не збігається з тим, що я бачив перед собою. Історія дзвіниці містила загадку. Невдовзі я віднайшов фотографію церкви Миколи Доброго, зроблену на початку XX ст. І що ж? Вона мала типово клясичні форми. Різниця між виглядами церкви і дзвіниці поглибилася.

Й ось нарешті до моїх рук потрапила праця Віктора Вечерського про втрачені пам'ятки, у якій зазначено, що мурована церква св. Миколи збудована в 1800-1807-их роках на Подолі і постала на місці однойменної церкви 1706 року. При цій церкві був шпиталь, від якого її й назвали „Миколою Добрим“. Церква знищена 1935 року.

Але постає питання: для чого на церкві будувати дві дзвіниці, коли поруч є дзвіниця початку XVIII ст.? Нонсенс. Скоріше за все, те, що ми зараз називаємо дзвіницею церкви Миколи Доброго, не мало ніякого стосунку до цієї церкви, або тільки частковий стосунок. Тоді, можливо, так звана дзвіниця церкви Миколи Доброго була збудована для однойменної церкви 1706 року?

Відомо, що влітку 1706 року в Києві перебував цар Петро І. Хоч, згідно з легендою, він мешкав в так званому „будинку Петра“ на Подолі, який належав колишньому міському голові Янові Биковичу, але достеменно відомо, що більшу частину часу у Києві монарх мешкав в митрополичих покоях Києво-Печерської Лаври і лише декілька днів гостював у когось в місті. А тепер уявімо собі, якої архітектури могла бути церк-

(Закінчення на стор. 13)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	
Володимир Гончарик	
☎ (973) 292-9800 x 3040	
Fax (973) 644-9510	
E-mail adukr@optonline.net	
Передплата	
Володимир Гончарик	
☎ (973) 292-9800 x 3040	
E-mail subscription@svoboda-news.com	
Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.	

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Міркування щодо завдань СКУ

Світовий Конгрес Вільних Українців (СКВУ) заснували для допомоги Україні у її боротьбі за державну незалежність та захисту самого українського народу, де б він не проживав. Основоположниками були наші Церкви та суспільно-громадські, а також політичні структури з діаспори. Не випадко першим президентом СКВУ був український греко-католицький священник.

Одним з головних задумів структур-комісій СКВУ майже від самого початку була Комісія Прав Людини (КПЛ). Ця комісія була настільки ефективною за радянських часів, що в СРСР негайно утворили агентурне Товариство „Україна” для дезінформації.

Ще одним важливим досягненням СКВУ було поширення у міжнародній спільноті інформації про геноцид українського народу Голодомором 1932-1933 років. Без діаспори та СКВУ ця трагічна сторінка нашої історії була б у світі не знана, а в українському народі призабута.

Третім важливим досягненням СКВУ було місце серед неурядових організацій ООН, що було досягнуте у 2003 році. Раніше в ООН не було держави, яка могла б порушити це питання. Такою державою стала незалежна Україна.

У пізнанні минулого полягає зрозуміння сьогодишнього Світового Конгресу Українців (СКУ) та накреслення його завдання у май-

бутньому. СКУ працює з різними державами, а передусім з Україною, має представників у США, Канаді, Аргентині, Бразилії, Німеччині, Великобританії, Франції, Австралії, Казахстані, Грузії, Литві, Латвії, Естонії, Італії, Португалії, Еспанії, Голандії. Рівночасно СКУ залишається позаурядовим сумлінням українського народу, що стежить і обороняє людські та національні права українців, де б їх не порушували.

СКУ повинен динамічно пристосовуватися до кожних потреб нашого народу та України. СКУ – це потужна сила 20-мільйонного українства з різними можливостями та потребами. Боротьба з ворогом, передовсім з Росією мусить включати захист територіальної цілісності України, а також захист українців, котрі живуть у Росії. Відсіч дезінформації мусить включати також захист українців у Польщі всупереч польській владі, яка їх переслідує фальсифікацією історії.

Радянські пропагандисти висміювали оформлення СКВУ при перших його конгресах заголовками у свої пресі „А галасу було” або „Конгрес невірних”. Але історія довела, що з цього „галасу” виросло велике діло, а завдяки „конгресові невірних” всі українці сьогодні почуваються вільними.

Аскольд Лозинський,
Нью-Йорк

Ювілей СКУ вшанували полтавці

26-30 серпня ми з керуючою справами Полтавської обласної ради Оксаною Черкас стали учасниками відзначення Днів української діаспори у Львові під гаслом „Українці разом – майбутнє за нами” з нагоди 50-річчя Світового Конгресу Українців (СКУ).

На Міжнародній конференції українців з різних куточків світу привітали представники влади та громадськості. Виступили президент СКУ Євген Чолій, Віце-прем'єр-міністер з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Іванна Клімпуш-Цинцадзе, заступник Міністра освіти і науки України Павло Хобзей, голова Львівської обласної державної адміністрації і голова оргкомітету Днів української діаспори у Львові Олег Синютка, ректор Львівського Національ-

ного університету „Львівська Політехніка” Юрій Бобал, батько героя „Небесної сотні” Устима Голоднюка Володимир Голоднюк.

Хвилиною мовчання доповідали й гості вшанували пам'ять лицарів Майдану та полеглих у боротьбі проти російської окупації на сході України.

Приєднавшись до великої родини СКУ й разом з українцями всього світу покладаючи квіти до пам'ятника Тараса Шевченка, ми вшанували пам'ять найкращих синів нашої держави. Ми віримо в завтрашній день України, працюючи в царині розбудови громадянського суспільства й відродження національної духовності.

Валентина Шемчук,
Полтава

У Львові зустрілися (зліва): президент Канадсько-Української Фундації, член Ради Директорів Конгресу Українців Канади Віктор Гетьманчук, Валентина Шемчук, Оксана Черкас та Богдан Чернявський з Торонто.

Повернімося до героїчного минулого

Українці Америки в цьому році гідно відзначають три важливі річниці в історії України: 70-ліття акції „Вісла” – ганебний злочин польського комуністичного режиму проти власних громадян, яких примусово виселили з їхніх етнічних земель; 75-ліття створення Української Повстанської Армії, яка відіграла величезну роль у боротьбі за українську державу і 70-ліття Великого рейду УПА на Захід.

Урочисті заходи для вшанування жертв трагічної акції „Вісла” вже відбулися в багатьох українських громадах США.

Крайовий всегромадський комітет, який очолює голова Товариства вояків УПА у США Зеня Ковальчин-Брожина, провів велику підготовчу працю щодо гідного відзначення у жовтні цих важливих дат в історії українського народу. Багато праці вклала в цю справу Почесна голова Організації Оборони Лемківщини в Америці Марійка Дупляк, яка є заступницею голови Крайового всегромадського комітету.

Вшанування річниць розпочнеться 13 жовтня. На пропозицію Аскольда Лозинського Крайовий всегромадський комітет у співпраці з Фундацією Українського Вільного Університету запрошує всіх на доповідь професора Київського університету Володимира Сергійчука „Українські жертви ХХ віку”, яка відбудеться 13 жовтня в Українському Народному Домі в Нью-Йорку, о 7-й год. вечора. Вступ вільний.

Цікавою і змістовною буде наукова конференція „Вшанування трьох визначних річниць в сучас-

ній історії України”, яка відбудеться 29 жовтня в приміщенні Наукового Товариства ім. Шевченка в Нью-Йорку. Доповідачами будуть історики Мирослав Іваник з Канади, Роман Дрозд з Польщі і Петро Содоль зі США. Заклучне слово „В пошані воякам УПА і жертвам акції „Вісла” виголосить З. Ковальчин-Брожина.

Заплановано також провести пропам'ятний концерт 14 жовтня, тобто на саму річницю створення УПА, на свято Покрови Пресвятої Богородиці. Концерт відбудеться в Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерсі, у Випані. Запрошені відомі музичні колективи з України – гурт „Пікардійська терція” та заслужений артист України Тарас Чубай. Танцювальний ансамбль „Іскра” з Випані представить оригінальну хореографічну композицію на тему визвольних змагань, а Осередок СУМ зі Стемфорду, Конектикат, виконає інсценізацію на тему Акції „Вісла” під назвою „Скорботна доля”.

Під час концертної програми будуть висвітлюватися архівні світлини з депортації українців під час Акції „Вісла” та світлини визвольних дій УПА. При вході до концертної зали можна буде оглянути виставку стягів УПА, яка була спроведжена з України 10 років тому.

Настав час повернутися до своїх предвічних коренів, до славного героїчного минулого, до діянь українських державних, політичних, військових діячів та більше про них дізнатися.

Лідія Служ,
Нью-Йорк

Це було свято усього села

Зморені нелегкою сільською працею, але веселі і по-святковому одягнені шевченківці 9 вересня сходилися на центральну площу села, біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, щоб разом із гостями відсвяткувати День мальовничого села – колиски батька української нації Т. Шевченка.

Село Шевченкове святкувало: грала музика, звучали українські пісні, в казанах варилась козацька каша, кипіла юшка, смажились шашлики. Святковості додали красиві вироби, які власноруч виготовили багаті талантами сільські народні умільці, проводились майстер-класи, красномовно деклямували вірші місцеві поети.

Сподобалась виставка різьбяр по дереву, талановитого сільського художника Миколи Дейнеки,

яку організували працівники Національного заповідника „Батьківщина Тараса Шевченка”. Оплесками зустрічали жителі села артистів-аматорів місцевого будинку культури та сусідніх сіл Моринців, Пединівки та учнів Шевченківського навчально-виховного комплексу, школи-інтернату та інших учасників. Виступила солістка, Заслужена артистка України Руслана Лоцмана.

Коли на сцені з'явився дуєт „А ми удвох” братів близнюків Андрія та Василя Томіленків, усіх їхня концертна програма зачарувала. Коли Томіленки заспівали пісню „Українська перемога”, всі встали і вшанували пам'ять українців, полеглих на війнах.

Микола Лисенко,
село Шевченкове,
Черкаська область

ЦІНИ НА ПЕРЕДПЛАТУ НАШОЇ ГАЗЕТИ

ДРУКОВАНА „Свобода” (на папері)			
Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)	
40 дол.* на рік для всіх	

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА			
Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи” коштуватиме всього на 5 дол. більше.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Почали навчальний рік

Учасники святкування нового навчального року в Українській школі при Українській православній церкві св. Андрія Первозваного.

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – 9 вересня в ротонді Консисторії Української Православної Церкви США було відслужено Молебень з нагоди початку навчального року в Українській школі (дирек-

тор Ярослава Данищук) при Українській православній церкві св. Андрія Первозваного.

Молебень відслужили настоятель церкви митрофорний протоєрей о. Юрій Сівко та о. Василь Шак. Настоятель виголосив промову про значення освіти і збере-

ження українства за кордоном. Під час спільної молитви „Отче наш“ прочитав п'ятирічний Роман Шак.

Фінансовий директор Української Національної Федеральної Кредитової Співки Зеновій Галькович вручив школі грошовий дарунок. На церемонії були присутні педагогічний радник Шкільної Ради при УККА Роман Гіряк, голова Сестрицтва Покрови Пресвятої Богородиці паніатка Леся Сівко, попередня директорка школи Галина Маринець, чис-

ленні батьки і випускники минулих років.

11 вересня в Українській православній семінарії св. Софії почали заняття нові студенти зі Львова Ярослав Білоган, Мирослав Микитюк, Іван Венгрин та Олег Кравченко з Рівного. Напередодні з ними мав зустріч і спільний обід Архiepіскоп Української Православної Церкви США Даниїл. Новачки стали студентами після іспитів та конкурсу, у якому брали участь 40 вступників.

Фінансовий директор Української Національної Федеральної Кредитової Співки Зеновій Галькович вручив директорів школи Ярославі Данищук грошовий дарунок.

Владика Даниїл, о. Василь Пасакас (в центрі), протодиякон Ігор Русин (крайній зліва) та семінарист Володимир Яворський (другий справа) під час зустрічі з новачками семінарії. (Фото: Левко Хмельковський)

КРАЙОВИЙ ВСЕГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ

для відзначення

75-ліття створення Української Повстанської Армії

70-ліття акції «Вісла»

70-ліття Великого Рейду УПА на Захід

у співпраці з

Фундацією Українського Вільного Університету

запрошує на представлення

“Українські жертви ХХ століття”

професора Київського Національного Університету

Володимира Сергійчука

що відбудеться

в п'ятницю, 13 жовтня 2017 року,

о 7-й годині вечора

в Українському Народному Домі

142 2-га Авеню, Нью-Йорк, Н.Й.

Вступ вільний

Відбудеться Курс Американського Громадянства

Філадельфія – 20 жовтня 2017 року почнеться курс підготовки кандидатів на громадянство США, який організує Інформаційне Бюро Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК-у).

Згаданий курс відбуватиметься по п'ятницях, від 7-ої до 9-ої вечора, у приміщенні ЗУАДК-у 1206 Cottman Avenue, Philadelphia PA 19111.

Курс безкоштовний, реєстрація - \$25.

Тел.: 215-728-1630.

Кандидати на американське громадянство, які мешкають поза Філадельфією в США, можуть одержати пакет згаданого курсу, виславши чек на суму \$30 із зазначенням “Citizenship” на адресу: United Ukrainian American Relief Committee, 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111.

Українці святкували День Незалежності України

КЛІВЛЕНД

Алекс Федорчук

26 серпня українці Клівленду разом з корінними американцями та представниками багатьох інших національностей святкували День Незалежності України.

На честь свята Комітет „Україн-

На трибуні голова Українських Злучених Організацій Марта Ліщинська.

ського села“ в Пармі, разом з Радою міста та Українськими Злученими Організаціями (УЗО) організував парад. На головній вулиці майоріли понад 60 українських та американських прапорів і декілька десятків транспарантів з українськими орнаментами й мистецьким оформленням. Про це поділилася Рада міста.

По обидві сторони вулиці люди вітали колони учасників паради, що склалися з різних церков, організацій, об'єднань та добровольців. Дійшовши до Українського католицького кафедрального собору св. Йосафата, де була розташована трибуна, колони зупинилися для продовження урочистостей.

Ведучі і організатори паради – голова Комітету „Українського села“ Роман Федьків та секретар Зоряна Зобнів запросили до мікрофона Архидієка Пармської Єпархії, Єпископа Української Католицької Церкви Богдана Данила. Владика привітав усіх з Днем Незалежності України та закликав до спільної молитви.

Голова УЗО Марта Ліщинська також привітала усіх зі святом та звернула увагу на події в Україні. „Ми не повинні втрачати віри

У параді узяла участь Асоціація „Клівленд Майдан“. (Фото: Алекс Федорчук)

та надії на краще і виборювати те майбутнє, на яке заслуговує наш мирний, трудолюбивий нарід!“ – сказала вона.

Під виконання державних гімнів США та України було піднесено прапори обох країн і посадник міста Тімоті ДіГітер привітав усіх зі святом, та побажав перемоги й

віри в краще майбутнє.

Перед тим як жіночий ансамбль „Зоря“, під керівництвом Наталії Махлай, заспівав „Боже Великий, Єдиний“ настоятель Собору св. Володимира Української Православної Церкви США протоєрей Іван Наконечний завершив молитву.

ЮНІОН, Нью-Джерсі

Учасники піднесення на щоглу прапора України. (Фото: Наталя Симчик)

Юрій Симчик

21 серпня у міській раді відбулось святкування Дня Незалежності України. Голова Громадського комітету Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) з проведення свята, головний секретар Українського Народного Союзу Юрій Симчик привітав гостей, зокрема Генерального

консула України в Нью-Йорку Ігоря Сибігу.

Головним промовцем був правник Віктор Рудь. З промовою виступили І. Сибіга. член міської ради Мануел Фігурідо. На зібранні вшанували пам'ять членів комітету Миколи Козюпи та Євстахія Кмеця, згадали добрим словом багаторічну участь в комітеті Володимира Васькова та Івана Генсьора.

Відбулось піднесення на щоглу прапора України під спільний спів державного гімну.

Святкування продовжили в Народному Домі в Ірвінгтоні, де гостей вітав перший заступник президента Українського Народного Союзу Михайло Козюпа також від імені УККА і ООЧ-СУ. Танцював ансамбль „Іскра“ співала Анна Косачевич.

ТЕЛЬ-АВІВ

Світлана Глаз

5 вересня в Посольстві України в Ізраїлі відбулось прийняття з нагоди Дня Незалежності України. Гостей вітав Посол України Генадій Надоленко з дружиною Юлією та з участю співробітників посольства та консульського відділу. Звучали слова вітання, побажання, співчуття надії, миру і благополуччя Україні.

У гарно прибраній залі гості і господарі під звуки музики скрипалів спілкувалися, фотографувалися, пригощалися українськими традиційними та східними екзотичними стравами, співали пісень, згадували тих, хто загинув за Україну у теперішній неоголошеній війні з Росією.

У заході взяли участь члени ізраїльського

Кнесету, ветерани Другої світової війни, журналісти, симпатки України, гості з України: баскетбольна команда – учасниця європейського чемпіонату „Евробаскет-2017“ і делегація аграріїв з Полтавської області.

До присутніх звернувся Посол України Г. Надоленко: „Останні три роки Україна переживає складні часи агресії та посягань на незалежність та цілісність держави. Ми дякуємо всім, хто підтримує Україну і вірить, що наші спільні зусилля сприятимуть збереженню, розбудові та уславленню вільної України та процвітання її народу“.

Від Ізраїля присутніх та Україну привітала Міністер абсорбції емігрантів Софа Ландвер. Прозвучали державні гімни України та Ізраїлю у виконанні Світлани та Михайла Бендікових. За традицією гості одержали з рук Посла шматочок торта, виготовленого Маргаритою Кліоц.

Святковий торт розтинають голова товариства „Українці Ізраїлю“ Світлана Глаз і Посол Генадій Надоленко. (Фото: Ісая Фуксман)

Український Народний Союз
запрошує на презентацію

“УНСОЮЗ — НАГОДИ та ПЕРСПЕКТИВИ”

яка відбудеться
після Святої Літургії
в неділю,
24 вересня 2017 р.

в залі
Української православної
церкви Св.Троїці,
9672 State Rd.,
North Royalton OH 44133

**КАВА та
ПЕРЕКУСКА**

спонсоровані Клівлендською
округою УНСоюзу

Після презентації відбудуться організаційні наради
Клівлендської Округи УНСоюзу.

*На презентації будуть
присутні скарбник УНСоюзу
Рома Лісович та секретар
УНСоюзу Юрій Силчик.*

Ukrainian National Association Inc.
will host a

COMMUNITY BREAKFAST

Saturday,
September 30, 2017
from 9 a.m. - 10:00 a.m.

St. Michael Ukrainian
Catholic Church Hall

125 Wethersfield Avenue,
Hartford, CT 06114

**“Opportunities with UNA”
training seminar to follow.**

Organized by UNA Connecticut District

Admission: gratis

Театри України приїхали на фестиваль

Вогненне видовище під час відкриття фестивалю.

Артисти під час театральної ходи. (Фото: інтернет-сторінка фестивалю)

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Рік тому Міністер культури Євген Нищук, завітавши до міста на традиційні „Вересневі самоцвіти“, висловив публічну підтримку новій назві міста – Кропивницький і запропонував провести мистецький фестиваль „Кропивницький“, аби популяризувати нову назву.

Цього року національний мистецький фестиваль „Кропивницький-2017“ став найвеличнішою культурною подією міста за всі роки незалежності. Свято почала яскрава театральна хода на чолі з артистами на ходулях Львівського академічного духовного театру „Воскресіння“ (режисер Ярослав Федоришин). Далі було урочисте відкриття фестивалю з участю музичного гурту „Середина звуку“ і вогненным дійством у виконанні львів'ян. Вони також показали кілька своєрідних вуличних вистав.

На фестивалі були показані найцікавіші театральні вистави з усієї України. „Солодку Дарусю“ Івано-Франківського драматичного театру було сприйнято з великим успіхом, як і резонансну виставу „Нація“ (режисер Ростислав Держипільський) про жорстке протистояння націоналістичного підпілля тодішній владі та НКВД на теренах західної України. З листом до глядачів звернулася Марія Матіос, а зачитав його Р. Держипільський.

Сильне враження на глядачів справила вистава Київського молодіжного театру „Загадкові варіації“ (режисер Андрій Білоус). Херсонський музично-драматичний театр ім. Миколи Куліша показав виставу „Баба Пріся або На початку і наприкінці часів“, яку поставив автор п'єси Павло Ар'є.

Цікавою видалася й сучасна версія класичної п'єси Івана Карпенка-Карого „Безталанна“ – вистава „Хто винен?“ Сумського театру ім. Михайла Шепкіна (режисер Антон Меженін). Багато позитивних відгуків викликали „Дивна вистава“ Театру на Чайній з Одеси (режисер (Олександр Онищенко) та постановка Київського експериментального театру „Золоті ворота“ за моти-

(Закінчення на стор. 18)

62,000+
БЕЗПЛАТНИХ
АТМ

Це Ваші гроші! Для чого платити щоб вживати їх?

**БЕЗКОШТОВНО,
ЯКЩО ВИ
ОТРИМУЄТЕ
ДОСТУП ДО
СВОГО РАХУНКУ В
САМОПОМОЧІ
ЗА ДОПОМОГОЮ
ЦИХ МЕРЕЖ:***

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079
734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Full Financial Services

*Знімання коштів безкоштовне у випадку, коли Ви отримуєте доступ до свого рахунку в Самопомочі через Allpointsm, Star sf® або Co-op® мережі. Будь ласка, дивіться нашу truth-in-savings брошуру за більш докладною інформацією стосовно використання чекового рахунку в Самопомочі.

SELFRELIANCE.COM

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр
фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

15 річний незмінний відсоток

**2.95%
APR***

30 річний незмінний відсоток

**3.95%
APR***

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFCU NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

Загадка київської...

(Закінчення зі стор. 6)

ва, закладена в переддень чи під час візиту царя, чи міг цей храм бути побудований в стилі, що був офіційно заборонений Російською Православною Церквою? Дзвіниця, якщо вона справді була збудована 1716 року, не могла бути орієнтована своєю архітектурою на стиль, який був заборонений в 1650-ті роки. А якщо дзвіниця зовсім первісно і не дзвіниця, а лише надбудова після руйнувань 1651 року, то в силу вступають зовсім інші мистецько-архітектурні закони.

Згідно з елементарною логікою, якщо існує дзвіниця XVI-XVII ст., то вона мала обслуговувати і церкву приблизно цього періоду, тобто збудовану чи одночасно, чи раніше, ніж збудовано дзвіницю. Відомо, що на місці церкви Миколи Доброго козацький гетьман Самійло Кішка наприкінці XVI ст. збудував дерев'яну Добромильську церкву. Й тут виникає наступне запитання: навіщо для дерев'яної церкви будувати муровану дзвіницю?

Відповіддю може бути лише те, що поруч існувала ще одна, але мурована церква. Архітектура цієї мурованої церкви не повинна була знаходитись в суперечці з архітектурою дзвіниці.

У книзі Гліба Івакіна „Історичний розвиток Києва XIII-середини XVI ст.“ (Київ, 1996) сказано: „Десь у другій половині XVI ст. була побудова-

на на старому місці дерев'яна церква, підмурками якої слугувало велике каміння на вапняковому розчині. Вона повністю згоріла під час великої пожежі після взяття Києва військами Я. Радзивіла у 1651 році. Спочатку згорів костел бернардинів з кляштором, школа, вірменська церква, дві старовинні муровані церкви дізунитів“.

Можливо, саме цю вірменську церкву з високим верхом можна побачити на панорамі між церквою Миколи Доброго та Богоявленським Сосбором Братського Монастиря. Можливо, до якоїсь з споруд, що будувалися на цьому місці протягом XIV-XVII ст., мають відношення і фундаменти, виявлені під бруківкою Покровської вулиці у 1948 році, під час прокладання газопроводу. Навпроти дзвіниці рів перерізав фундаменти з цегли на вапняковому розчині. Не виключено, що це були підмурки південної стіни та двох стовпів храму.

Думка про невідому церкву, фундаменти якої були частково віднайдені 1948 року, хвилювала мене. І раптом прийшла думка: а якщо це одночасно і фортечна стіна, і стіна храму? Такі випадки в українській архітектурі відомі.

Церква з однією фортечною стіною може бути лише у випадку, що це частина цілого оборонного комплексу. Поділ був не тільки ремісничим, а й торговельним районом. Десь поруч мали знаходитись факторії Чернігівських, Волинських, Галицьких купців, а також купців з

Київський Поділ у давнину.

Поділля, Криму та Молдавії.

І тут ми підійшли до ще одного дуже важливого моменту. Зважаючи на те, що поруч знаходився Великий Торг, усі ділянки навкруги були щільно забудовані. Тому знайти вільне місце для нового будівництва можливо було лише у тому випадку, коли існуючі споруди на „майданчику“ були зруйновані в наслідок стихійних чи політичних подій. Будівництво кам'яного монастиря-фортеці зі складами для волинських купців коштувало величезних грошей, то більш ніж ймовірно, що ця справа не обійшлась без особливої участі волинських князів. У новозакладеному 1495 року монастирі головні споруди мали бути

орієнтовані своєю архітектурою на Київ та Волинь.

Перенесення архітектурних вподобань Волині й Поділля на Придніпров'я в кінці XV ст. створило унікальний архітектурний ансамбль, який не тільки сприяв обороні київських мешканців, а й підносив їх дух на нову височину.

Олександр Толпигін народився в Києві 1954 року, член Спілки журналістів України, журналіст-краєзнавець, інженер. Протягом останніх 18 років друкувався в Україні, Німеччині та США в Альманахах УНСО-юзу, газетах „Свобода“, „Національна трибуна“, „Наша Віра“, журналах „Київ“, „Партнер“. Живе в Нью-Йорку.

Плюралізм по-німецьки

(Закінчення зі стор. 2)

сандр Кольченко не пішли на угоду з окупантами й отримали 20 та 10 років ув'язнення, відповідно. Російська влада в Криму реанімувала методи каральної психіатрії тоталітарного радянського періоду. Іл'мі Умеров, один з провідників кримськотатарського народу, періодично піддається „психіатричним експертизам“.

К. Лінднер фактично пропонує це правове свавілля в Криму теж „загерметизувати на невизначений час“. Тисячі кримчан мусили виїхати з півострова. Багато їх не можуть повернутися назад, бо їх репресує окупаційна влада за проукраїнську позицію.

Насправді К. Лінднера турбує не проблема Криму, не проблема порушення Росією прав людини, не війна, яку Росія веде явно й таємно на Близькому Сході і в Європі. „Безпека і благополуччя в Європі залежать від взаємин з Москвою“, — стверджує К. Лінднер в одному з

своїх інтерв'ю. Очевидно, його хвилює відновлення бізнесу з путінською камарильєю, що краде у власного народу. Ці гроші, вкрадені в мільйонів росіян і виведені з Росії через закордонні банки, зокрема й німецькі, в Німеччині називають „інвестиціями“. Дуже жаль, що вільні демократи закінчуються там, де починаються гроші кремлівської клептократії.

„Герметизуючи проблему Криму на невизначений час“, К. Лінднер і йому подібні тим самим створюють додатковий стимул для подальшої російської експансії, посиляють заохочувальний сигнал Кремлеві. Він його прочитає зовсім не так, як це бачать у Берліні. Цю позицію Кремль розцінить як слабкість Німеччини, слабкість Європи і як свою силу та впевненість у тому, що й далі можна безкарно провадити експансіоністську політику, порушувати права людини.

Пропонуючи ідею „герметизації проблеми Криму“ задля співпраці з Росією, яка відкрито веде політику руйнування Європи зсередини, К. Лінднер продає душу німець-

кої вільної демократії Мефістофелеві сучасного тоталітаризму в особі путінської клептократії, що стала на шлях агресії та анексіонізму. Дозволити Володимирові Путінові зберегти обличчя, „загерметизувавши“ проблему Криму, і тим самим принизити українців, які відстоюють свою незалежність у боротьбі з агресором, означає, що поняття свободи і демократії більше не є цінністю для тих, хто називає себе „вільними демократами“ у шродеризованій сучасній Німеччині.

Українці не відступаються від цінностей, які звиклося називати європейськими. Ми не торгуємо свободою, демократією і правами людини. Дві революції — Помаранчева 2004 року та Революція Гідності 2014 року — підтверджують це.

Не знаю, чи читав К. Лінднер німецького путінознавця Бориса Райтшустера, книжку письменника Карла Шлегеля про Україну, публікацію Андреяса Умландта про Росію і російську агресію проти України чи бодай недавню статтю відомого журналіста Гергарда Ігнаука про „російський комплекс“ німецьких

еліт. К. Лінднера цікавить, зважаючи на все, зовсім інше. Якщо він стане новим міністром закордонних справ Німеччини, у Кремлі відкоркують пляшку шампанського, а можливо — й горілки.

P.S. Прониклива президентська промова Президента України Петра Порошенка на військовій параді з нагоди 26-ої річниці незалежності містила лише одну згадку про Крим. І ні слова про репресії Росії на окупованій території, про кримських в'язнів Кремля. Ні торік, ні за вісім місяців 2017 року президент не знайшов часу зустрітися з їхніми родичами. Такий підхід Банкової до Криму — одна з причин того, чому генеруються ідеї його „герметизації“ і з'являються їх послідовники. Вони не бачать належної дипломатичної активності Києва, зате бачать „кримську амнезію“ влади.

„Дзеркало тижня“

Михайло Гончар — президент Центру глобалістики „Стратегія XXI“, Київ.

Як багато важить...

(Закінчення зі стор. 4)

віддамо історичного боргу українській мові, культурі, традиціям. Не збудуємо, якщо залишимо усе так, як є. Тому що будь-яка демократична європейська держава захищає свою державну мову. Навіть Франція, де французькій нічого не загрожує. Будь-яка, окрім України. Саме тому русифікація не припинялася навіть в часи незалежності. І тільки військова агресія Росії трохи призупинила цей процес. Знаю, що на сході російськомовні патріоти б'ють російськомовного окупанта не гірше, ніж україномовні. Але є й інший бік меда-

лі: серед сепаратистів практично немає україномовних. І цей факт багато про що говорить.

Багато російськомовних патріотів України переходять на українську мову. Розгорнувся навіть відповідний громадянський рух, але якось затих. Бо для цього потрібна підтримка на рівні державної політики. А її немає, хоча при владі усі супер-патріоти: і кровні, і національні, і державні, і конституційні, і містечкові.

Вже кілька років не може розродитись рішенням Конституційний суд щодо антиконституційного, антиукраїнського закону Ківалова-Колісниченка. А нового закону про мову Верховна Рада досі не спромоглася прийняти. Чого чека-

ємо? Реваншу ківалових, колесніченків та інших мураєвих?

Єдине, що вдалося реалізувати за три роки війни — запровадити квоти для україномовної пісні на радіо. Нарешті українська пісня у своїй хаті стала форматною. А що з телебаченням? Воно, на жаль, здебільшого залишається у форматі „руського міра“. І тут слово С. Вакарчука, який своєю творчістю зробив більше для утвердження українства, ніж цілі міністерства і міністри, заважило би багато. А заклик „давайте жити дружно“ — гарні, але більше годяться для мультяшників.

С. Вакарчук оголосив про річну павзу. Сподіваюся, через рік ми отримаємо від нього нові прекрас-

ні пісні або новаторську президентську програму. А може, і одне, й інше.

„Високий замок“

Степан Курпіль — український публіцист, громадський діяч, депутат Верховної Ради V, VI і VII скликань, Львів.

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

Вшановано треті...

(Закінчення зі стор. 1)

поранення, 200 потрапили в полон. Під стіною Золотоверхого Михайлівського Собору виставка була речей з поля бою, фотографії.

На одній із них – калюжа розправленого алюмінію з корпусу бойової машини, в яку вплавилися сталевий шолом і прах механіка-водія машини. Цей шмат металу вивезли з-під Савур-Могили.

Військовий капелян Дмитро Присяжнюк в своїй проповіді біля

„Стіни пам'яті“ підкреслив: „Такий запал патріотизму, мужності і щирої любові до рідної Батьківщини, який наші мужні напівозброєні хлопці виявили у вигорілих степах Донеччини, є небаченим в сучасному світі!“.

Церемоніальна команда Зброй-

них Сил урочисто поклала вінки до „Стіни пам'яті“ та пройшла маршем, віддаючи шану новітнім героям України. А учасник тих трагічних подій Юрій Поляков виконав дві пісні, присвячені героям Іловайська: „Іловайськ“ та „Я завжди буду з вами“.

Що задумала Росія?

(Закінчення зі стор. 3)

нім мандатом, ОБСЕ має тільки уповноваження на спостережну місію. Ми ж на них намагаємося „натягнути“ ледь не уповноваження Збройних Сил України — вони мають нам звільнити територію, відновити наш контроль над кордоном і т.д.

Таким чином, ми підміняємо функції Збройних Сил України місією ОБСЕ. Ми начебто діємо відповідно до пляну мирного врегулювання, але це можливо у випадку, коли є внутрішній конфлікт, коли сторони дотримуються режиму припинення вогню тощо. Але все — суцільна ілюзія, тому що в реальності ніякого миру немає, немає припинення вогню, і тривають бойові дії.

Крім того, питання — хто є стороною конфлікту? Адже, щоб запровадити миротворчу операцію, потрібно отримати мандат. А від кого ми можемо отримати мандат? Від ООН? Вона ніколи не дасть такого мандату. Тому що умовою для надання мандату є повне припинення вогню і створення зони безпеки, тому що в зону бойових дій ніхто миротворців не наважиться пускати. Бо миротворці мають тільки блакитний шолом і бронезилет. Значить, жодна країна не виділить контингент для миротворчих сил. Наві-

що? Щоб їх там повбивали під артилерійським вогнем? Навіть якщо Росія вже погодиться на введення миротворчої місії, ООН не дасть такого мандату. Тому що не виконана головна умова — повне припинення вогню, створення зони безпеки, відведення військ і роззброєння. Має бути абсолютно нейтральне наставлення цих військ і до однієї, і до іншої сторони. Так само ці війська мають бути авторитетом і для однієї, і для другої воюючої сторони.

І що найголовніше, має бути згода обох сторін на введення миротворчих сил. Якщо Росія на це погодиться, то вона є воюючою стороною. Значить, у миротворчих силах її військ і представників не повинно бути. І тих країн, які перебувають у військовому союзі з нею, теж не має бути. І з української сторони — так само. Керована Москвою Співдружність незалежних держав тільки легітимізує збройні сили Росії на території Донбасу, як вона свого часу легітимізувала російське військо в Абхазії та Південній Осетії.

Постає ще одне питання: Росія погоджується на це як член Ради безпеки ООН чи як воююча сторона? Вона може погодитися на це як член Ради безпеки ООН, але інші країни ООН не нададуть своїх миротворчих контингентів туди, де точиться війна. У такому разі СНД звернеться до ООН, аби ООН нада-

ла мандат для СНД, і тоді на Донбас будуть введені „російські миротворчі війська“. Тобто реальність така, що миротворчий мандат зараз може дати тільки СНД. А які миротворчі сили надсилає СНД? Російські збройні сили у блакитних шоломах. Тобто СНД тільки легітимізує збройні сили Росії на території Донбасу, як вона свого часу легітимізувала їх в Абхазії та Південній Осетії.

Нагадаю, ООН не надавала мандату на введення миротворців в Абхазію у 1992 році, хоч Едуард Шеварднадзе дуже домагався цього. ООН відмовилася, тому що не було потрібних умов. Тоді Росія дефакто ввела війська в Абхазію, які просто вдягнули блакитні шоломи і зайняли позиції по лінії Інгури (адміністративного кордону між Абхазією та Грузією) і почали виконувати ролі збройних і прикордонних сил Абхазії. ООН дала мандат на цю операцію, узаконивши все таким чином.

У Росії така сама стратегія і сьогодні в історії з введенням миротворців на Донбас. Проте Україна як воююча сторона може переграти цю ситуацію. Вона може просто відмовитися від введення миротворців, тому що ця миротворча операція повинна здійснюватися на її території. Більше того, українській стороні варто дати дозвіл на введення миротворчих сил тільки на один

рік. Тобто рік пройде, і треба буде запрошувати нову згоду і т.д. Тобто Україна має право не погодитися на розміщення на її території миротворчих сил. Адже одна з основних умов — це згода сторін. Потрібно, щоб погодилася на це і друга сторона. Але оскільки конфлікт на нашій території, Україна має в цьому питанні пальму першості.

Якщо Україна теж подасть в ООН свій проект резолюції про миротворців, як це вже зробила Росія, то буде у підсумку та резолюція, за яку проголосують. Наш проект можуть поставити на голосування, але він може не пройти. А російський — може пройти, бо Росія є постійним членом Ради безпеки ООН, тому її вага значно більша, ніж в Україні. Але, знову ж таки, чи буде виконана головна умова — припинення вогню. Адже тиші і досі немає.

Звісно, Росія може в один момент припинити всі обстріли, давши команду своїм військам та бойовикам. Але це буде тільки тоді зроблено, коли їй буде вигідно, тобто коли йтиметься про миротворчу операцію СНД.

УНІАН

Григорій Перепелиця – професор Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, доктор політичних наук, експерт з питань міжнародної політики.

SHARE CERTIFICATE SPECIAL

6 MONTHS | 1.25% APY*

Deposits of \$75,000 or more are eligible to add 0.25% to the advertised APY.*

*Annual Percentage Yield (APY). \$500 minimum balance required to open and earn 1.25% APY; \$75,000 minimum balance required to open and earn 1.50% APY (0.25% greater than 1.25% advertised APY). A penalty may be imposed for early withdrawals. All rates are subject to change without notice. Advertised rate accurate as of 08/24/2017. Must be a member or sign-up for membership in the Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union – Philadelphia (UKRFCU) to qualify. New memberships are subject to UKRFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any UKRFCU location). Federally insured by NCUA.

215-725-4430 • www.ukrfcu.com
Philadelphia | Jenkintown | Trenton | Feasterville

НОВІ ВИДАННЯ

Україна відкриває Остапа Луцького

„Муза і чин Остапа Луцького“. Упорядники Василь Деревінський, Данило Ільницький, Петро Ляшкевич, Надія Мориквас. Київ. „Смолоскип“. 2016. 936 стор.

Олег Коцарев

Новою книжкою видавництва „Смолоскип“ став том „Муза і чин Остапа Луцького“, впорядкований колективом авторів, до якого ввійшли Василь Деревінський, Данило Ільницький, Надія Мориквас і Петро Ляшкевич. Уже відбулися презентації книги у Бучачі, Тернополі, Львові, Івано-Франківську, Чернівцях, на Книжковому Арсеналі у Києві. Вона здобула добрий розголос. І це чудово, адже постать О. Луцького залишається далеко не найвідомішою серед українських читачів.

До історії літератури він увійшов як ключовий „молодомузівець“, один з опонентів Івана Франка. До політичної історії – як український депутат у польському Сеймі,

ад'ютант Василя Вишиваного (Вільгельма Габсбурга). До громадської – як помітний організатор кооперативного руху на Галичині. Тож і не дивно, що книга має аж 936 сторінок.

Матеріали цієї книжки можна поділити на два типи – автентичні документи О. Луцького та інформація про нього вже з сьогоденної перспективи, підготовлена упорядниками.

Перше місце все-таки потрібно віддати поетичним творам, бо ж саме з ними О. Луцький опинився серед фундаторів раннього українського модернізму. Тут представлено пародії і тексти, за тодішньою термінологією, „декадентського характеру“. Вони добре передають дух раннього українського модернізму початку ХХ ст. А Д. Ільницький і Богдан Рубчак супроводили їх цікавими та розлогими літературознавчими рефлексіями.

З-поміж документів книги варто згадати епістолярну спадщину О. Луцького (зокрема, листи до Оль-

ги Кобилянської та І. Франка, лист з ув'язнення, до якого він потрапив після приєднання західної України до СРСР), фотоматеріали, щоденникові записи часів визвольних змагань, тюремні документи і вже згадані переклади та критичні тексти.

В. Деревінський описує для широкого кола читачів загальне тло історико-політичних і культурних процесів у Галичині від середини ХІХ ст. В інших текстах він також характеризує громадську діяльність О. Луцького. Адже, відійшовши від літератури, він був і серед борців за незалежність, і серед діячів кооперації. Належав він, зрештою, до тих, хто прагнули вжити на користь Україні легальні можливості політичної діяльності під владою Польщі після того, як вона захопила західні землі.

Дослідниці Олександра Салій і Н. Мориквас у своїх статтях представили заплутані історії взаємин О. Луцького з О. Кобилянською та І. Франком. Федір Погребеник і Андрій Гречанюк дослідили О.

Луцького як літературного критика. А П. Ляшкевич показав концептуальні засади творчості, теоретизувань і культуртрегерських практик О. Луцького в контексті модернізму. Книжка „Муза і чин Остапа Луцького“ однозначно повинна стати одним із вузлових видань у сенсі осмислення української літератури та історії першої половини ХХ ст.

Розповідь про Подебрадський полк Армії УНР

„Подебрадський полк Армії УНР“. Том 2. Київ. Історичний клуб „Холодний Яр“. „Орієнтир“. 2017. 376 стор. (Серія „Видатні українці“. Книга 7).

1 серпня видано другий том Енциклопедії визвольної боротьби „Подебрадський полк Армії УНР“. У ньому вміщено 325 біографій вояків українських збройних формацій першої половини ХХ ст. – студентів та випускників Української Господарської Академії в Подебрадах. У книжці подано біографії Українських Січових Стрільців, Богданівського та Гордієнківського полків військ Центральної

Ради, 1-ої Сірої, 1-ої Синьої, 1-ої Запорозької, 2-ої Волинської, 3-ої Залізної, 4-ої Київської, 5-ої Херсонської та 1-ої Кулеметної дивізій Армії УНР, Української Галицької Армії, Вільного Козацтва, повстансько-партизанського руху, Запорозької Січі Юхима Божка, Окремого Чорноморського Коша військ Директорії, Легії Українських Націоналістів, УВО, ОУН, Карпатської Січі та Дивізії „Галичина“.

У другому томі енциклопедії можна прочитати біографії не тільки українців – кубанців, галичан, буковинців, волиняків, чернігівців, слобожанців, наддніпрянців, подільських козаків, тавричан,

а й чужинців, оборонців української волі – німця Вільгельма Лутца, білоруса Уладзіміра Куровського, єврея Юрія Ліндемана, вірменина Якова Осканова, а також українізованої польки Харитини (Тіни) Пекарчук та українізованої білоруски Марини Нестеренко. Вони перевтілилися в українців на полях битв за свободу нашого народу.

Один з героїв другого тому Євген Маланюк назвав подебрадську академію „лябораторією, де культивувався тип новітнього українця“.

Історичний клуб „Холодний Яр“ Київ

Михайло Саакашвілі...

(Закінчення зі стор. 1)

ла М. Саакашвілі, що при спробі перетину кордону йому відмовлять у в'їзді, а його український паспорт вилучать. Але М. Саакашвілі 10 вересня вирушив з польського міста Жешува у супроводі великої групи журналістів та депутатів, серед яких була Юлія Тимошенко, Віктор Чумак, Юрій Дерев'яно та інші.

М. Саакашвілі заявив, що вирішив прибути в Україну потягом „Інтерсіті“, щоб уникнути можливих провокацій на кордоні. Після того, як усі, хто супроводжує М. Саакашвілі, зайшли у потяг „Перемишль-Київ“, стало відомо, що „Укрзалізниця“ дала вказівку не виїжджати, поки М. Саакашвілі не вийде з вагона. Потяг було затримано. Пасажирам потяга запропонували дістатися до України автобусами. Польська залізниця заявила про відсутність перешкод відправленню потяга „Перемишль-Київ“.

На залізничній станції Мостиська на території України зібралися прибічники М. Саакашвілі, очікуючи його приїзду з Перемишля. М. Саакашвілі заявив, що збирається їхати автобусом до кордону з Україною, на пункт пропуску „Краковець“, проте вирушив на пункт пропуску „Шегині“, де його прихильники, що прибули з усіх областей України, влаштували віче.

Прикордонники польської сторони пункту пропуску „Шегині“ пропустили М. Саакашвілі, проте українські прикордонники його не пропускали, стверджуючи, що була інформація про „мінування“ пункту пропуску. Кілька сотень людей прорвали кордон і в їхньому

оточенні М. Саакашвілі прийшов до України, зі своїми прибічниками сів у автобус і вирушив до Львова.

Державна прикордонна служба заявила, що на кордоні в „Шегині“ сталася бійка з прикордонниками, люди оточили політика і провели пішки на територію України, скандуючи гасло „Міша“ й співаючи гімн України. Речник прикордонної служби Олег Слободян заявив, що пункт пропуску „Шегині“ не працює з вини натовпу, який прорвав прикордонну охорону.

У центрі Львова М. Саакашвілі зустрівся з посадином міста Андрієм Садовим та пройшовся площею Ринок. М. Саакашвілі заявив, що ніяких законів він не порушив, плянів покищо не має і буде чекати у Львові дружину та сина, які мають приїхати з пункту пропуску.

„Рух нових сил Михайла Саакашвілі“ передбачає плян порятунку України за 70 днів (п'ять сесійних тижнів після дострокових виборів), впродовж яких буде схвалена реформа політичної системи, прийнято закони про імпичмент президента, зняття депутатської недоторканості, запровадження процедури відкликання депутатів, вибори народних депутатів. Буде заборонено олігархам володіти телеканалами, створено антикорупційні суди, скасовано застави для корупціонерів, пом'якшено покарання в обмін на повернення активів та викриття спільників, заборонено прокуратурі, Службі безпеки та поліції тиснути на підприємців, створено фінансову поліцію, розпущено обласні та районні державні адміністрації, ліквідовано корумповані контролюючі органи, повністю оновлено штат високопосадовців, підвищено платню державним службов-

цям, ліквідовано монополії в електроенергетиці, нафтогазовій сфері, транспортній системі, житловому господарстві, скасовано податкові пільги для олігархів, законодавчо визнано окупованими територіями області Донбасу та заборонено торгівлю з ними, замінено пострадянський генералітет на освічених командирів, що проявили себе у війні, ліквідовано „Укроборонпром“ та прийнято нову програму озброєнь. Передбачено реформи в інфраструктурі, охороні здоров'я, освіті.

Конфлікт між П. Порошенком та М. Саакашвілі призвів також до появи нових громадських угруповань на підтримку невідомого для влади реформатора. В інтернеті діє громадська група „Михайло Саакашвілі – наш провідник“, яка розповідає також про реформи, які встиг здійснити в Грузії М. Саакашвілі. Підтримка реформатора зростає.

11 вересня Президент П. Порошенко назвав злочином незаконний перетин державного кордону України М. Саакашвілі та групою народних депутатів.

Він сказав: „В будь-якій правовій державі особа має право оскаржити будь-який нормативний акт в адміністративному суді. В даному випадку – у Вищому адміністративному суді. І я, як президент, безумовно, виконаю будь-яке рішення суду. Не подобається рішення українських судів – є Європейський суд з прав людини. Це правова площина. Пройшло вже більше ніж півтора місяці, ніхто до суду не подавав. Замість цього скоєно злочин“.

Радіо Свобода, ВВС, „Українська правда“, „Укрінформ“

На виставці – графіка та живопис Богдана Божемського

НЮ-ЙОРК. – Український Музей (222 East 6th St., New York) від 17 вересня цього року до 25 лютого 2018 року представляє виставку „Графіка та живопис Богдана Божемського. Ретроспектива“, якою віддає шану плідній кар'єрі Богдана Божемського (народився 1923 року у Коломиї). Куратором виставки є Олена Мартинюк, докторський кандидат мистецтвознавства в Університеті Ратгерс.

Продовж років Б. Божемський розвинув декілька характерних для нього стилів, які стали органічними частинами його естетики. Ґрунтовна освіта з малюнку та живопи-

су, яку мистець отримав в Україні та Америці, дозволила йому вільно оволодіти різноманітними темами та техніками. Поміркований модерніст Б. Божемський поєднує декоративний підхід та чисте малярство із деякими реалістичними деталями у своїх експресивних зображеннях квітів, гір, дерев'яних церков та гуцулів, вбраних у національний одяг.

Б. Божемський завжди приділяв увагу культурі рідних Карпат, проте був відданий справі збереження українського культурного спадку в цілому, що не є дивним з огляду на його навчання з Михайлом Осінчуком у Мистецькій Академії у Львові під час Другої світової війни.

Мозаїка та візантійський стиль були досить поширені в українських церквах та справили велике враження на молодого Б. Божемського. Вплив цієї стародавньої та вишуканої мистецької техніки відчувався у роботах мистця ще довго після того, як він перебрався до США у 1947 році та закінчив відділ графіки школи Купер Юніон в Нью-Йорку в 1951 році.

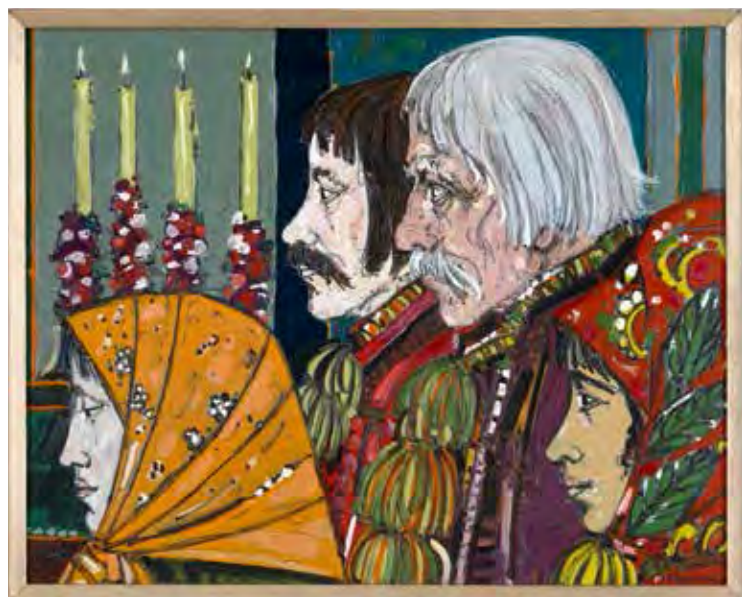
Виставка включає твори з колекції Українського Музею та Бібліотеки в Стемфорді (Конектикат), зі збірки мистця та інших приватних збірок, а також з постійної колекції Українського Музею.

Богдан Божемський. „Кіт на столі“ (полотно, олія, 1957).

Богдан Божемський. „Квіти у вазі“ (полотно, олія, 1965).

Український Музей Богдан Божемський. „Гуцули в церкві“ (полотно, олія, 1981).

Виставку створили 24 мисткині

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – У Національному музеї літератури 24 травня-30 червня з успіхом пройшла виставка „Дерево пізнання (школа петриківського розпису)“, присвячена знаменитій культурній спадщині України – петриківському розпису.

Назву виставці дало монументальне панно з трьох частин, об'єднаних спільним мотивом „Дерева життя“. Центральна частина з 40 фрагментів створювалась декілька місяців учнями харківської гілки школи петриківського розпису і її вчителем Тамарою Вакуленко та київською гілкою школи петриківського розпису під керівництвом Т. Вакуленко та художниці Марини Саркіян.

Кожен із учасників виконав по два полотна, що є самі по собі самодостатніми творами, а в загальній композиції 40 таких фрагментів складають єдине монументальне панно. За останній навчальний рік було створено ще дві частини (по 18 фрагментів) до панно: ліва виконана киянами, а права – харків'янами.

Крім головного панно на виставці експонувалися й полотна цього річних випускників школи та колишніх учнів школи, що вже стали самостійними художниками. Також в експозиції були представлені 10 полотен і самої Т. Вакуленко, вчителя

та організатора цієї надзвичайно цікавої виставки.

Виставка організована Всеукраїнською громадською організацією „Поступ жінок-мироносиць“ (голова організації Зоя Ружин), яка ставить за мету об'єднати однодумців, що мешкають в різних куточках України та за її межами, довкола петриківського розпису, надихнути людей, що хотіли б малювати, дати їм віру в себе та показати перспективи їх творчості на прикладах духовного та творчого розвитку талантів.

Робота Тетяни Ярошук.

ПРОПАМ'ЯТНИЙ КОНЦЕРТ

14 ЖОВТНЯ 2017
о 5-ій год. по пол.

75-ліття УПА * 70-ліття амції "Вісла" * 70-ліття Великого Руху УПА на Захід * 70-ліття УПА * 70-ліття амції "Вісла" * 1942 * 1947

«ПІКАРДІЙСЬКА ТЕРЦІЯ»
Вокальний колектив
Львів, Україна

ТАРАС ЧУБАЙ
Заслужений артист України
рок-співак, композитор

«ІСКРА»
Ансамбль Українського Народного Танцю
Мистецький керівник: Андрій Цибик

UKRAINIAN-AMERICAN CULTURAL CENTER OF NJ
60 N. Jefferson Rd.
Whippany, NJ 07981
Вступ: \$25.00

Our sponsors:

SUMA FEDERAL CREDIT UNION
Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union
NOVA FEDERAL CREDIT UNION
SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union
САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК Федеральна Кредитна Кооператива
UKRAINIAN NATIONAL FEDERAL CREDIT UNION

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Знайшли поховання з Першої світової війни

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Біля кам'яного кар'єра на горі Лисоня працівники меморіально-пошукового комунального підприємства Львівської обласної ради „Доля“ і представники Охоронної археологічної служби України виявили масове заховання вояків Першої світової війни. У чотирьох могилах під час розкопок, що проводились, починаючи з 29 серпня, знайшли останки понад 60 вояків австрійської, німецької та російської армій.

Працівники підприємства „Доля“ Володимир Харчук, Остап Козак, Ярослав Дупелич, Михайло Возняк, Валерій Білик зі Львова доклали багато зусиль, щоб не

залишились у землі останки чоловіків, які проливали в боях кров на Лисоні 101 рік тому, у серпні-вересні 1916 року. На думку істориків, тіла були закопані в рові для тимчасового захоронення та їм довелося пролежати понад 100 років.

31 серпня з пошуковцями спілкувався голова районної адміністрації Володимир Петровський, який розповів про воєнні події на Лисоні, запеклі бої між російською армією та австро-угорсько-німецькими військами з іншого.

Після завершення ексгумації останки плянують з військовими почестями перепоховати на старому цвинтарі у Бережанах, біля Меморіалу полеглих у Першій світовій війні.

Розкопки на горі Лисоня. (Фото: Тетяна Будар)

Зустрілися дві історії визвольних змагань

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 22 серпня в Смілі зустрілися колишня станиця ОУН з Тернопільщини Марія Вівчарик (псевдо „Скеля”) і доброволець Михайло Дмитрів, який воює на сході України в Авдіївській промисловій зоні (позивний „Гайдамака”). Захисник України дізнався про ветерана ОУН з соціальних мереж.

21 липня М. Вівчарик виповнилося 92 роки, але вона веде активне громадське життя, відвідує всі патріотичні заходи в місті, постійно допомагає воїнам на сході України.

М. Дмитрів пішов на війну добровольцем від самого початку російської агресії. Грошей за службу не отримує. Його донька, семирічна Оля, росте такою ж патріоткою, як і він. В інтернеті набув розголосу відеоролик, на якому вона читала вірші Тараса Шевченка. Розчулені однополчани навіть відправили М. Дмитріва у відпустку, щоб він оздоровив на морі дитину. Ще й гроші скинули на таку справу.

Опорний пункт М. Дмитріва у промисловій зоні Авдіївки – найближчий до ворога. Він мінометник, ще й дуже вправний. До війни був інженером. Пункт має назву „Холодний Яр”. Над ним і прапор

Марія Вівчарик зустріла Михайла Дмитріва. (Фото: Олександр Вівчарик)

холоднорців розвівається. А М. Вівчарик виростала на книзі Юрія Горліс-Горського „Холодний Яр”. Коли Дмитрів дізнався про неї, то попросив капеляна і водночас протоерея храму Різдва Івана Хрестителя Української Автокефальної Православної Церкви Михайла Шевчука організувати зустріч під час відпустки.

Капелян в Авдіївці давно свій. Він допомагає воїнам як священник і водночас привозить продукти, які збирають парафіяни його храму. В опорному пункті він допоміг облаштувати капличку.

Саме о. Михайло радо привів М. Дмитріва до оселі М. Вівчарик. Отак і зустрілися дві історії визвольних змагань за волю України. Спільний дух єднає покоління, і це значить, що український народ ніколи не здолати.

Таборували діти Полтавщини

Валентина Шемчук

ІВОНЧЕНЦІ, Полтавська область. – 17-23 липня 40 учнів шкіл Полтавщини зібрала патріотична виставка просто неба Літня денна школа-табір „Відкрий себе!”, яку організував в селищі з благословення Архієпископа Харківського і Полтавського Української Автокефальної Православної Церкви Афанасія настоятель Свято-Михайлівської парафії о. Олександр Горай спільно з освітянами й батьками.

Майстер-класи провели майстри народного мистецтва України витинанкар Дмитро Король

та художник-ботанічний ілюстратор Вікторія П'яцько. У минуле й сьогодні Полтави поведла дітей голова Полтавського православного сестрицтва св. княгині Ольги Валентина Шемчук. Вони побували в садибі Івана Котляревського.

Обласна організація Національної спілки письменників України передала юним полтавцям книги місцевих авторів. Незалежне громадське об'єднання „Суспільний проект Еколтава” показало фільми про збереження довкілля. Щовечора день завершувався сімейним колом біля вогнища. Усі співали з о. Олександром і матінкою Олександром Гораями.

Учасники школи-табору „Відкрий себе!”

В'ячеслав Скічко (зліва) та один з розробників на випробуванні безпілотної апарату. (Фото: Олександр Костирко)

Створили безпілотної для війська

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – Безпілотної літальний апарат „Маргарита”, на який доброволець збирали гроші понад рік, випробували 20 липня. Коштує він 173 тис. грн. Після випробування його відправлять воїнам на передову лінію війни. Безпілотної комплекс розробили та зібрали черкаські та київські умільці.

Один з них нині працює над дисертацією в аспірантурі з систем управління. Він розповів, що в цій розробці є новий принцип роботи літального апарату з керування та систем протидії електронній боротьбі. На випробування „Маргарити” прийшов голова громадської організації „Наш батальйон” В'ячеслав Скічко.

Добровольці розпочали збір фондів на наступний проект „Тарас”. Він так названий на честь молодого науковця, який передчасно загинув.

Праця

Потрібно домашню робітницю, вдову або самотню жінку, із досвідом і машиною. За дальшими інформаціями дзвоніть: **604-945-9338**

Родина з України буде вдячна за інформацію про Куцаківського Петра Антоновича уродженого у 1909 році у селі Поріччя (Мальованка) коло Городка на Львівщині в Україні. **kozakihor58@gmail.com**

HELP HOUSTON UKRAINIANS AFFECTED BY HURRICANE **HARVEY / ГАРВІ**
ДОПОМОГА УКРАЇНЦЯМ ПОСТРАЖДАЛИМ ВІД БУРЕВІЮ

DONATE TO AFFILIATED ORGANIZATIONS:

Protection of the Mother of God Ukrainian Catholic Church
www.pokrova.org

Ukrainian American Cultural Club of Houston
www.uacch.net
PayPal

All donations are tax-deductible
No administrative overhead. 100% of donated funds will be distributed to those in need

United Ukrainian American Relief Committee, Inc. (UUARC) has sent \$10,000.00 in humanitarian aid to Protection of the Mother of God UCC (Pokrova) in Houston, Texas, to help Ukrainian Americans in dire need due to the destruction caused by Hurricane Harvey. Please join us and donate funds to help ease the hardships suffered by the victims of this natural disaster.

You may donate to the Protection of the Mother of God Ukrainian Catholic Church or the Ukrainian American Cultural Club of Houston directly, on the websites below:

www.pokrova.org or www.uacch.net

or you may send your checks to UUARC, marked 'Harvey', and we will forward the entire donated funds to them.

United Ukrainian American Relief Committee (ZUADK)
1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111
www.uuarc.org

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
2-й Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3011
e-mail: mdrich@unamember.com

DNIPRO LLC.

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	---	---

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ
МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Зійшлися для примирення

Євген Цимбалюк

ЯНОВА ДОЛИНА, Рівненська область. – У Яновій Долині поляки та українці 8 липня провели спільну молитву пам'яті та примирення.

На місці спаленої у 1943 році Янкової Долини височить

пам'ятний хрест, біля якого відслужили Літургію 20 священників – католиків та православних.

Були Посол Польщі в Україні Яцек Жур, представники влади та громадськості. У Яновій Долині 1943 року в кривавій різні загинуло 600 поляків та вісім українців.

Під час Служби Божої у Яновій Долині. (Фото: Євген Цимбалюк)

Театри України...

(Закінчення зі стор. 11)

вами п'єси Івана Франка „Украдене щастя“ (режисер Іван Уривський).

Вершиною фестивалю стала вистава „Три товариші“ Національного театру ім. Івана Франка (режисер Юрій Одинокій), у якій одну з головних ролей зіграв Є. Нищук. Вічні теми дружби і кохання мають особливий трагічний відтінок у післявоєнний час і так само несуть свої, для декого цілком конкретні асоціації у країні, де фактично триває війна.

Музичну частину фестивалю склали опера „Іуов“ у постановці Влада Троїцького (композитори Роман Григорів та Ілля Разумейко), а Київський „PostPlayTeatr“ показав виставу „Чорний сніг“ Дена та Яни Гуменних, яку глядачі відверто не сприйняли, що викликало агресивне звертання до глядачів виконавиці фінальної хореографічної композиції. Під час концерту ансамблю „Sed contra transparentz“ глядачі відверто виходили із залі філармонії. Директор музичної школи міста Валентина Ревенко прокоментувала це так: „Нам важко розлучитися з налаштуванням на мелодизм, звичність гармонійних обертонів та сталість сприйняття ансамблевої гри. А

тут інша музика, сучасна, яку не сприймає і частина музикантів-професіоналів“.

Але сучасну музику групи „Даха-Браха“, яка супроводжувала показ фільму „Земля“ Олександра Довженка, було сприйнято просто на одному подиху. Це був ще один майданчик фестивалю – кінотеатр під відкритим небом, який обладнали напередодні цієї мистецької події. Позитивно був сприйнятий і виступ „Київ модерн балету“ під керівництвом Радю Поклітару. Творчий директор фестивалю Сергій Проскурня пояснив журналістам, що програма фестивалю складена так, аби дати уявлення про сучасні тенденції українського мистецтва та культури.

Два концерти відбулись на центральній площі міста – Героїв Майдану. Виступили Арсен Мірзоян, „Жадан та Собаки“, „Крихітка“, Катя Чілі, „Без обмежень“, „Друга ріка“, „Kozak System“, „TaRuta“, „Familia Perkalaba“, „Navkolo kola“ та інші. Це був триумф української сучасної рок і поп-музики.

На підсумковій прес-конференції народний депутат Олександр Горбунов зауважив, що містові необхідний великий амфітеатр, адже цього року місць не вистачало навіть мешканцям міста, не кажучи про гостей, які могли б приїхати на фестиваль.

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
New York, NY 10003
212-477-3002
zbmasnyj@verizon.net

If 212-477-3002 landline not working, please call 201-247-2413

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Чого чекати...

(Закінчення зі стор. 1)

П. Порошенко повинен звернутися до народу з запевненням, що він не буде кандидувати на другу каденцію.

Передбачаємо, що багато хто в Україні, якщо не більшість, зареагують на заяву М. Добкіна саме готовністю підтримати П. Порошенка. Бо цей М. Добкін – одне з огидних втілень україножерства в Україні, він був відвертим ворогом Євромайдану, збирав гроші на відновлення пам'ятника Ленінові в Києві, виключно носив сорочку з написом „Беркут“, був ініціатором з'їзду сепаратистів у Харкові 26 лютого 2014 року. І лише в липні цього року Генеральна прокуратура України спромоглася на арешт цього виродка – й то не за його багаторічну і нахабно відверту антиукраїнську активність, а за шахрайський продаж земельних ділянок в Харкові.

Тим часом на конті Президента П. Порошенка – неспростовні досягнення в зовнішній політиці, що в наші глобалізаційні часи є дуже важливим. Досить згадати Угоду про асоціацію з Європейським Союзом, безвізовий режим з ЕС, взагалі тісні контакти з західним світом і досить плідне представлення в ньому національних інтересів України. Це, а також роля головнокомандуючого в часи російської агресії – все це дає П. Порошенкові шанс виглядати в очах українського суспільства покищо незамінною постаттю.

Враження впевненої в собі людини П. Порошенко справляв, виступаючи у Верховній Раді 7 вересня – попри те, що жодних нових зусиль суспільство не почуло. Президент повторив, що Мінські угоди не мають альтернативи, бо проблема Донбасу може розв'язатися виключно дипломатичними зусиллями, однак, Україна має бути готова до нової фази російської агресії. А тому про позачергові вибори ніхто в Україні не сміє думати.

Незручне для президента запитання – а ним сповнена вся суспільна атмосфера – полягає у тому, в якій мірі він винний у внутріш-

ніх хибах українського політикуму, зокрема – у вкрай низькому коефіцієнті корисної дії Верховної Ради. На жаль, український парламентаризм дуже тяжко доросліє. Обставини і в країні, і поза нею – дуже складні, тривожні, за таких обставин суспільство не мало б сумніватися в існуванні дієвої депутатської коаліції, котра бере на себе відповідальність за виконання влади в країні. А насправді виглядає, що коаліції, може, й нема, тільки в цьому не хочуть зізнатися. На нинішній день Верховна Рада налічує 422 депутати. Потрібна для ухвалення законопроектів кількість голосів – 226. Їх фактично нема, бо дві фракції – „Народний фронт“ і „Блок Петра Порошенка“ – це разом тільки 221 голос. А на порядку денному ж – життєво необхідні реформи: пенсійна, медична, судова, освітня.

Саме з Верховної Ради походять негативістські настрої, атмосфера розчарування у діях виконавчої влади, а відтак стають вже й немислими явні і тайні переговори про майбутні політично-партійні союзи і коаліції.

29 серпня у програмі телеканалу „112.ua“ Дмитро Гордон, який вважається ледве чи не найпоінформованішим журналістом в Україні, повідомив про таємні переговори між Ю. Тимошенко і теперішнім Міністром внутрішніх справ Арсеном Аваковом. Нібито з таким прицілом: вона – майбутній президент України, він – прем'єр-міністр.

Також побігла чутка про спільний політичний проект, що його мають намір створити нинішній Секретар Національної ради безпеки і оборони Олександр Турчинов і Генеральний прокурор Юрій Луценко.

Очевидно, не залишаться бездіяльними і члени „Демократичного альянсу“ і прихильники створеного Михайлом Саакашвілі „Руху нових сил“ та „Штабу спільних дій“ – попри те і всупереч тому, що сам М. Саакашвілі позбавлений українського громадянства.

Словом, схоже на те, що орієнтовані на наступні вибори переговори і торги усіх з усіма й складуть головну тенденцію цього політичного сезону.

Ділимося сумною вісткою, що 31 серпня 2017 року у Савт-Оренджі, Нью-Джерзі, після двох років боротьби з аміотропною боковою склерозом, відійшов у вічність, проживши 66 років,

св. п. Мирон Мартинець

син св.п. Мирослава Мартинця,
внук св. п. Тетяни Мотики.

Мирон народився в Мюнхені, Німеччина, 29 березня 1951 року. До США прибув маленькою дитиною та виросав в Рочестері, Нью-Йорк. Вищу освіту здобув в Корнел Університеті, а диплом юриста отримав в Сиракузьському Університеті. Великою частиною його юридичної кар'єри була праця у фірмі Kramer, Martynetz, and Verbesey в Мангетені. Останніх десять років свого життя (поки хвороба змусила залишити практику) він служив як заступник головного адвоката штату Нью-Йорк до справ скарг в 11-ій Судовій Окрузі Нью-Йорку. Це була улюблена частина його кар'єри.

Кожен, хто коли-небудь зустрічав Мирона, любив його. У нього завжди була усмішка та доброзичливе слово. Він бачив тільки добро у людей, а кожний, хто його пізнав, відходив щасливішим. Він був самовідданим, скромним і щирим, завжди думав про інших. Повний життя, захоплювався усіма видами спорту, а найбільше любив навчати своїх (та інших) дітей про бейсбол, копаний м'яч, відбиванку тощо. Грав у теніс кожного тижня до часу, коли хвороба відібрала йому цю можливість. Часто згадував, що в дитинстві бейсбол допоміг йому пізнати Америку. Любив бейсбол, особливо Метс, все своє життя. Щороку з нетерпінням чекав на баскетбольний сезон та слідував за Помаранчевою командою Сиракузьського Університету. За всі роки своєї хвороби він ніколи не скаржився, завжди була посмішка на його обличчі.

Мирон був люблячим сином, братом, чоловіком і батьком, гордим з своєї української спадщини. Залишив у смутку дружину Mary-Ellen Skenyon, котру пізнав в юридичній школі, четверо дітей – Данила (у Нью-Йорку), Тетяну (в Камілузі, Н.І.), Маркіяна і Олександра (в Савт-Оренджі), маму Іванну Мартинець (в Норт-Порті, Фла.), сестру Олександру Мартинець (в Овкленді, Кал.)

Родина висловлює вдячність Фондові ALS Нью-Йорку за допомогу та підтримку протягом останніх двох важких років та Barnabas Hospice and Palliative Care за їхню допомогу в останні болісні дні. Пожертви пам'ять св. п. Мирона можна складати на ці чудові організації.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 24 серпня 2017 року, проживши 71 літ, відійшов у вічність наш найдорожчий Чоловік, Тато, Дзядзько і Брат

св. п.

Аскольд Роман Татарський

„Кука“

У глибокому смутку та з болем в серці залишилися:

дружина	Марта
дочки	Зеня і Леся
внук	Северин
брат	Нестор з дружиною Лідією

родина в США, Канаді й Україні.

Вічна йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що 4 вересня 2017 року на 92-му році життя після короткої недуги упокоїлася в Бозі

св. п.

НАДІЯ ОЛІЙНИК

з дому ХМАРА

професійна бібліотекарка

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12 вересня 2017 року в церкві св. Василя Великого, Ляшін, Квебек, Канада.

У глибокому смутку залишилися:

син	- ОЛЕКСАНДЕР з синами Андрієм і Еріком
дочка	- МАРТА з дочкою Мартою Ліною
швагер	- СТЕПАН ОЛІЙНИК
та ближча і дальша родина в Україні і діаспорі.	

Вічна їй пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

**Looking to buy
a new car?**

New car* loan special – up to 5 year term.

1.99% APR

AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

***New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,000.00 maximum per loan.**